இந்த பதிப்பு ஆறுமுகநாவலரில் இருக்கிறது,
இது தாயுமானவருக்கு.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இதன்விலை ரூபா - க.

1881.

நூலினுட்பிரிவகராதி.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கி னிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவ ழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம். (க)

ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்று
முறவனந் தம்வி னையினு
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற் றபேர்
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னுன்ஞான
சிற்சத்தி யாலு ணர்ந்து

சாரனந் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
கண்ணும்வின் ணுந்தேக் கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின் வைப்பைப்
பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்ப ணிகுவாம். (உ)

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரச றையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தம்பெறுச்
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை
நித்தநிர் மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம். (ங)

பரிபூரணானந்தம்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும் வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
மார்க்கத்தி னிச்சை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்த போது
நித்திரைகொள் வேன்றேக நீங்குமென வெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்
பேதைக்கும் வெகுதூ ரமே

பேய்க்குண மறிந்திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவ தருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௧)

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
றேகங்க ளத்தனையு மோகங்கொள் பௌதிகஞ்
சென்மித்த வாங்கி றக்கும்
விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன் றுயழியு
மேற்கொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூன்ய முபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைக்கு மிறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௨)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருந்த பேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிர்வாக ரென்ற பேரும்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்
பாராதி தனிலுள்ள செயலெலா முடிவிலே
பார்க்கினின் செயலல் லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௩)

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாயை யில்லா மையே
யாமெனவு மறிவுமுன் டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
லில்லையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமல்ல வென்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்க ளோயக்
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள் போராடு தே
பண்டையுள கர்மமே கர்த்தாவெனும் பெயர்ப்
பக்ஷநா னிச்சிப்ப னோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய லியானெனுந்
தன்மை நினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
வியற்கைதிரு வுளமறி யுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் றான்மட்டை
யிதசத்ரு வாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
திரும்புமோ தொடுவ ழக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவெனவும் யோசிக்கு தேமனது
சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப்
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்
பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௫)

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
பொறிபுல னடங்கு மிடமே

பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
பேர்னவிட மென்பர் சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வேயி ருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
னுடிலரு ளென்பர் சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென் றிடுவர்சிலர்
பேசினரு வென்பர் சிலபேர்
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர் சிலர்
பிறவுமே மொழிவ ரிவையாற்
பாதரச மாய்மனது சஞ்சலப் படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௬)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்போலென்
னறிவைச் சுருக்கி னவரா
ரவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
யழுந்தவுந் தலைமீ திலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டை சேரா மலே
சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
தூங்கவைத் தவரார் கொலோ
தந்தைதாய் முதலான வகிலப்ர பஞ்சந்
தனைத்தந்த தெனதா சையோ
தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோ வனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்த மேது மறியேன்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (௭)

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும்
பொய்யுடலை நிலையன் றெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
போகமே வீடென் னவே
நிராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
நின்னதரு ளின்னு மின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்க வருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (அ)

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
வாலமமு தாக விலையோ
வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க வில்லையோ
வந்தரத் தகில கோடி
தாழாம னிலைநிற்க வில்லையோ மேருவுந்
தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமே கங்களும் வச்ரதர னாணையிற்
சஞ்சரித் திடவில் லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு
மடமங்கை யாக விலையோ
மணிமந்த்ர மாதியால் வேண்டுசித் திகளுலக
மார்க்கத்தில் வைக்க விலையோ
பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம்
பண்ணுவ துனக் கருமையோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (கூ)

ஆசைக்கொ ரளவில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி
யாளினுங் கடன்மீ திலே
யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்த பேரு
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவ ரெல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பது
முறங்குவது மாக முடியு

முள்ளதே போதுநா னுனெனக் குளறியே
யொன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே. (கo)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை
சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச்
சிந்தை செய்வாம். (க)

யாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
யாதின் பாலும்
பேதமற நின்றுயிருக் குயிராகி யன்பருக்கே
பேரா னந்தக்
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தை செய்வாம். (உ)

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத பேரின்ப
மயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத் தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்
சிந்தை செய்வாம். (ங)

இகபரமு முயிர்க்குயிரா யானெனதற் றவருறவை
யெந்த நாளுஞ்
சுகபரி பூரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி
மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்பக் கரமலர்கண்
முகிழ்த்து நிற்பாம். (ச)

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மை நாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிறிவறநின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
துரிய வாழ்வைத்
தீதில்பர மாம்பொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (ரு)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்
சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி ழுறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமௌனி மலர்த்தாளை யனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (சு)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி
யிருடீர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். (எ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா முனிவர்சித்த
ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த
செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற்
கலந்தெந் நாளுந்
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்
தொழுதல் செய்வாம். (அ)

விண்ணாதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணாகக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறோன்
றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணாருஞ் சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலர்க
டலைமேற் கொள்வாம். (கூ)

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடுந்
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுளறி
யுவகை யாகிக்
கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம். (க0)

வே று.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த வன்னைபோல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமலமாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். (கக)

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறா
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனவெல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம். (கஉ)

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடு மலர்தூவி யங்கமது புளகிப்ப
 வன்பினா லுருகி விழிநீ
ராருக வாராத முத்தியின தாவேச
 வாசைக் கடற்குண் மூழ்கிச்
சங்கர சுயம்புவே சம்புவே யெனவுமொழி
 தழுதழுத் திட வணங்குஞ்
சன்மார்க்க நெறியிலாத் துன்மார்க்க னேனையுந்
 தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
 டொழு தருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
 சொரூபானு பூதி காட்டிச்
செங்கமல பீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (க)

ஆக்கையெனு மிடிகரையை மெய்யென்ற பாவிநா
 னத்துவித வாஞ்சை யாத
லரியகொம் பிற்றேனை முடவனிச் சித்தபடி
 யாகுமறி வவிழ வின்பந்
தாக்கும்வகை யேதிநாட் சரியைகிரி யாயோக
 சாதனம் விடுத்த தெல்லாஞ்
சன்மார்க்க மல்லவிவை நிற்கவென் மார்க்கங்கள்
 சாராத பேரறிவ தாய்
வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
 வாய்க்கும் படிக்கு பாயம்
வருவித்து வட்டாத பேரின்ப மானசுக
 வாரியினை வாய் மடுத்துத்
தேக்கித் திளைக்கநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
 சின்மயா னந்த குருவே. (உ)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
 மடைந்திட் டிருக்க லோப
மருளின்மை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமே
 லாசா பிசாச முதலாம்

வெவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிவூடு
மெய்யனீ வீற்றி ருக்க
விதியில்லை யென்னிலோ பூரண னெனும்பெயர்
விரிக்கிலுனா வேறு முளதோ
கவ்வுமல மாகின்ற நாகபா சத்தினாற்
கட்டுண்ட வுயிர்கண் மூர்ச்சை
கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ் சீவியே
கதியான பூமி நடுவுட்
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (கூ)

ஐவகை யெனும்பூத மாதியை வகுத்ததனு
ளசரசர பேத மான
யாவையும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்துமறை
யாதிநூ லையும் வகுத்துச்
சைவமுத லாவளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
சமயங் கடந்த மோன
சமரசம் வகுத்தநீ யுன்னைநா னணுகவுந்
தண்ணருள் வகுக்க விலையோ
பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள் காணாத காட்சியே
பொய்யிலா மெய்ய ரறிவிற்
போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
போக்குவர வற்ற பொருளே
தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (சா)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தத்தினா
லாகின்ற வாக்கை நீர்மே
லமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்ற தென்னநா
னறியாத கால மெல்லாம்
புந்திமகி ழுறவுண் டுடுத்தின்ப மாவதே
போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
பூராய மாகநின தருள்வந் துணர்த்தவிவை
போனவழி தெரிய வில்லை

யெந்தநிலே பேசினு மிணங்கவிலை யல்லா
விறப்பொடு பிறப்பை யுள்ளே
யெண்ணினு னெஞ்சது பகீரொனுந் துயிலுரு
திருவிழியு மிரவு பகலாய்ச்
செந்தழலின் மெழுகான தங்கமிவை யென்கொலோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணு மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (ரு)

காரிட்ட வாணவக் கருவறையி லறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவி யைப்போற்
கட்டுண் டிருந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காப்பிட் டதற்கி சைந்த
பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல்
பலக்கவிளை யமுத மூட்டிப்
பெரியபுவ னத்திடை போக்குவர வுறுகின்ற
பெரியவிளை யாட்ட மைத்திட்
டேரிட்ட தன்சுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
டிடருற வுறுக்கி யிடர்தீர்த்
திரவுபக லில்லாத பேரின்ப வீட்டினி
லிசைந்து துயில்கொண்மி னென்று
சீரிட்ட வுலகன்னை வடிவான வெந்தையே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணு மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (சா)

கருமருவு குகையனைய காயத்தி னடுவுட்
களிம்புதோய் செம்ப னையயான்
காண்டக விருக்கநீ ஞானவனன் மூட்டியே
கனிவுபெற வுள்ளு ருக்கிப்
பருவம தறிந்துநின் னருளான குளிகைகொடு
பரிசித்து வேதி செய்து
பத்துமாற் றுத்தங்க மாக்கியே பணிகொண்ட
பக்ஷத்தை யென்சொல் லுவே
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்த சித்தாந்த
மாதியா மந்த மீது
மத்துவித நிலையரா யென்னையாள் னடிமை
யானவர்க ளறிவி னூடுங்

திருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளர்கின்ற
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (எ)

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த் தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன் விரித லற்றுக்
குணமற்று வரவினொடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாடுதலு மற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
நண்ணுதலு மற்று விந்து
நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞான மற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
வாக்கற்று மனமு மற்று
மன்னுபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலே
வாய்மடுத் துண்ட வசமாய்த்
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (அ)

தாராத வருளெலாந் தந்தருள மௌனியாய்த்
தாயனைய கருணை காட்டித்
தாளிணையென் முடிசூட்டி யறிவிற் சமாதியே
சாசுவத சம்ப்ர தாய
மோராமன் மந்திரமு மூன்றுமன் முத்திநிலை
யொன்றோ டிரண்டெ னும
லொளியெனவும் வெளியெனவு முருவெனவு நாதமா
மொலியெனவு முணர்வு மற
பாராது பார்ப்பதே யேதுசா தனமற்ற
பரமவனு பூதி வாய்க்கும்
பண்பென் றுணர்த்தியது பாராம லந்நிலை
பதிந்தநின் பழவடி யர்தஞ்
சீரா யிருக்கநின தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (கூ)

போதமா யாதிகடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
புனிதமா யவிகார மாய்ப்
போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநின்
பூரணம் புகலி டமதா
வாதரவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
னருள்பின்னு மறிவின்மை தீர்த்
தறிவித்து நிற்பதுநி னருளாகி லெளியனேற்
கறிவாவ தேத றிவிலா
வேதம்வரு வகையேது வினையேது வினைதனக்
கீடான காய மேதென்
னிச்சா சுதந்தரஞ் சிறிதுமிலை யிகபர
மிரண்டினுண் மலைவு தீரத்
தீதிலருள் கொண்டினி யுணர்த்தியெனை யாள்வையோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௧0)

பத்திநெறி நிலைநின்று நவகண்ட பூமிப்
பரப்பை வலமாக வந்தும்
பரவையிடை மூழ்கியு நதிகளிடை மூழ்கியும்
பசிதாக மின்றி யெழுநா
மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல் வாயுவினை
வன்பசி தனக்க டைத்து
மௌனத் திருந்துமுயர் மலைநுழைவு புக்கியு
மன்னுதச நாடி முற்றுஞ்
சுத்திசெய் தும்மூல ப்ராணனோ டங்கியைச்
சோம வட்டத்த டைத்துஞ்
சொல்லரிய வமுதுண்டு மற்பவுடல் கற்பங்க
டோறுநிலை நிற்க வீறு
சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௧௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிக ளத்தினை நிர்த்தூளி படவுதறி
யாங்கார முளையை யெற்றி

யத்துவித மதமாகி மதமாறு மாறுக
வங்கையின் விலாழி யாக்கிப்
பாசவிரு டன்னிழ லெனச்சுளித் தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
படாமன்ன மாயை நூறித்
தேசுபெற நீவைத்த சின்முத்தி ராங்குசச்
செங்கைக் குளேய டங்கிச்
சின்மயா னந்தசுக வெள்ளம் படிந்துநின்
றிருவருட் பூர்த்தி யான
வாசமுறு சற்சார மீதென்னை யொருஞான
மத்தகச மெனவ ளர்த்தாய்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (க)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத னாதமு
மடங்கவெளி யாக வெளிசெய்
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவார்க
ளறிவாக நின்ற நிலையிற்
சிந்தையற நில்லென்று சும்மா விருத்திமேற்
சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித் திளைத்துநா னதுவா யிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன் றுகா
ணைந்தைவட் வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநந்தி மரபு வாழ்க
வென்றடியர் மனமகிழ வேதாக மத்துணி
பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (உ)

ஆதிக்க நல்வினவ ராரிந்த மாயைக்கெ
னறிவின்றி யிடமில் லையோ
வந்தரப் புஷ்பமுங் கானலின் னீருமோ
ரவசரத் துபயோ கமோ
போதித்த நிலையையு மயக்குதே யபயநான்
புக்கவரு டோற்றி டாமற்

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
புந்திக்கு ளிந்த்ர சாலஞ்
சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ
தந்தருள்வ தென்று புகல்வாய்
சண்மத ஸ்தாபனமும் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரசநிர் வாக நிலையு
மாதிக்கொ டண்டப் பரப்பெலா மறியவே
வந்தருளு ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (கூ)

மின்னனைய பொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொண்டு மையல் பூட்டு
மின்னார்க ளின்பமே மெய்யென்றும் வளர்மாட
மேல்வீடு சொர்க்க மென்றும்
பொன்னையழி யாதுவளர் பொருளென்று போற்றியிப்
பொய்வேஷ மிகுதி காட்டிப்
பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற் குணமெலாம்
போக்கிலே போக விட்டுத்
தன்னிகரி லோபாதி பாழ்ம்பேய் பிடித்திடத்
தரணிமிசை லோகா யதன்
சமயநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சிவானு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டன்பின்
வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (௲)

போனக மிருக்கின்ற சாலையிடை வேண்டுவ
புசித்தற் கிருக்கு மதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதி வேதமுட னாகமம்
புகலுமதி னுலாம் பயன்
ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத
ஞானு விதங்க டேர்ந்து
நாஞ னெனக்குளறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்
டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற்
றணுபக்ஷ சம்பு பக்ஷ

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
மறிந்திரண் டொன்றென் னுமோர்
மானத விகற்பமற வென்றுநிற் பதுநமது
மரபென்ற பரம குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (ரு)

கல்லாத வறிவுமேற் கேளாத கேள்வியுங்
கருணைசிறி தேது மில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காம மாட்சியாக்
காதலித் திடுநெஞ் சமும்
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மல்லாது நன்மைகள்
பொருந்துகுண மேது மறியேன்
புருஷர்வடி வானதே யல்லாது கனவிலும்
புருஷார்த்த மேது மில்லை
னெல்லா மறிந்தநீ யறியாத தன்றெனக்
கெவ்வண்ண முய்வண் ணமோ
விருவினையிரு ளென்றவர்க் கொளிதா ரகம்பெறு
மெனக்குநின் னருடா ரகம்
வல்லானெ னும்பெய ருனக்குள்ள தேயிந்த
வஞ்சகனை யாள நினையாய்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (சா)

கானக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
கண்காண மதயானைநீ
கைகாட்ட வுங்கையா னெகிடிக் கெனப்பெரிய
கட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனக மமைந்ததென வக்காம தேனுநின்
பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புவிராசர் கவிராசர் தவராச னென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஞானகரு ணாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர் களுமுன்
னட்பினை விரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச் சுவார்
வானகமு மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (எ)

சுருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யல்லாற்
சகோர பக்ஷிகள் போலவே
தவளநில வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
தன்மைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலென்ப தறியாத
வேகாந்த மோன ஞான
வின்பநிஷ் டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்திநிலை
யெய்தினர்கள் கோடி சூழக்
குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின்மிசை
கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக்
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக்
குறையெலாந் தீரும் வண்ணா
மருமல ரொடுத்துணிரு தாளையர்ச் சிக்கவெனை
வாவென் றழைப்ப தென்நாண்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்த்த
வாணவத் தினும்வ லிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறிய வொட்டாதி
யாதொன்று தொடினு மதுவாய்த்
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப் பிரமாதி
தம்மொடு சமான மென்னுந்
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீங்கா ரெனக்குநிக ரென்னப்ர தாபித்
திராவணா கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய்
திருக்குமித னுடைட நேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (௯)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழ்ஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறி யேன்று விதமோ
சிற்றறிவ தன்றியு மெவரோனு மொருமொழி
திடுக்கென் றுரைத்த போது
சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந்
தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
வுற்றுணர வுணர்வற்றுன் மத்தவெறி யினர்போல
வுளறுவேன் முத்தி மார்க்க
முணர்வதெப் படியின்ப துன்பஞ் சமானமா
யுறுவதெப் படியா யினு
மற்றெனக் கையநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
மலையிலக் கெனநம் பினேன்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (௧௦)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
நிர்விஷய கைவல்ய மா
நிஷ்கள வசங்கசஞ் சலரகித நிர்வசன
நிர்த்தொந்த நித்த முக்த
தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரண
சதானந்த ஞான பகவ
சம்புசிவ சங்கர சர்வேச வென்றுநான்
சர்வகா லமுநினை வனோ
வற்புத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
கானந்த பூர்த்தி யான
வத்துவித நிச்சய சொருபசா க்ஷாத்கார
வனுபூதி யனுகு தமுங்
கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
கண்ணு டிருந்த குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௧)

மண்ணாதி யைந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மௌனியாய்ச்
சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
தூவெளிய தாயகண் டானந்த சுகவாரி
தோற்றுமதை யென்சொல் லுவேன்
பண்ணாரு மிசையினொடு பாடிப் படித்தருட்
பான்மைநெறி நின்று தவறாப்
பக்குவ விசேஷராய் நெக்குநெக் குருகிப்
பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக்
கண்ணாறு கரைபுரள நின்றவன் பரையெலாங்
கைவிடாக் காட்சி யுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௨)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
யெல்லாமு னுடைய செயலே
யெங்கணும் வியாபிநீ யென்றுசொலு மியல்பென்
றிருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
சொல்லான் முழக்கியது மிக்கவுப காரமாச்
சொல்லிறந் தவரும் விண்டு
சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவான பேருந்
தொகுத்த நெறிதானு மிவையே
யல்லாம லில்லையென நன்றா வறிந்தே
யறிந்தபடி நின்று சுகநா
னாகாத வண்ணமே யிவ்வண்ண மாயினே
னதுவுநின தருளென் னவே
கல்லாத வறிஞனுக் குள்ளே யுணர்த்தினை
கதிக்குவகை யேது புகலாய்
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௩)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
பக்ஷமோ வெனது பக்ஷம்
பார்த்தவிட மெங்கணுங் கோத்தநிலை குலையாது
பரமவெளி யாக வொருசொற்
றிட்டமுடன் மௌனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
சேராம லாரா கநான்
சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
தேக்குசிறி யார்கள் போல

நட்டணைய தாக்கற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலைய மாக வுன்னி
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
நடுவே முளைத்த மனதைக்
கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
கருணைக் குரித் தாவனோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (ச)

மெய்விடா நாவுள்ள மெய்யரு ளிருந்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யென வுணர்த்தியது மெய்யிதற் கையமிலை
மெய்யேது மறியா வெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத் திருந்துதான்
பொய்யான பொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனு வண்ணமே புகலவைத் தாயெனிற்
புன்மையே னென்செய் குவேன்
மைவிடா தெழுநீல கண்டகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நான்முகக் குருவே
மதங்கடொறு நின்ற குருவே
கைவிடா தேயென்ற வன்பருக் கன்பாய்க்
கருத்தூ டுணர்த்து குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (ரு)

பண்ணே னுனக்கான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்ற மலரூடு நீயே யிருத்தியப்
பனிமல ரெடுக்க மனமு
நண்ணே னலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
னாணுமென் னுளநிற்றி நீ
நான்கும் பிடும்போ தரைக்கும் பிடாதலா
ஞன்பூசை செய்யன் முறையோ
விண்ணேவி ணுதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேள்வியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய வித்தின் முளையே

கண்ணே கருத்தேயெ னெண்ணே யெழுத்தே
 கதிக்கான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே. (௬)

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
 தான்வந்து முற்று மெனலாற்
சகமீ திருந்தாலு மரணமுண் டென்பது
 சதாநிஷ்டர் நினைவ தில்லை
சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்ப தல்லவே
 செப்பினும் வெகுதர்க் கமாந்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர் சுகாதி முனிவோர்கள்
 சித்தாந்த நித்ய ரலவோ
விந்த்ராதி தேவதைகள் பிரமாதி கடவுள
 ரிருக்காதி வேத முனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதர் நவநாத சித்தர்க
 ளிரவிமதி யாதி யோர்கள்
கந்தருவர் கின்னரர்கண் மற்றையர்க ளியாவருங்
 கைகுவித் திடுதெய் வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே. (௭)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேன்கர்ம
 துஷ்டதே வதைக ளில்லை
துரியநிறை சாந்ததே வதையா முனக்கே
 தொழும்பனன் பபிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னுவி நைவேத்தியம் ப்ராண
 னுங்குமதி தூப தீப
மொருகால மன்றிது சதாகால பூசையா
 வொப்புவித் தேன்கருணை கூர்
தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப் பிழம்பே
 தெளிந்ததே னேசீ னியே
திவ்யரச மியாவுந் திரண்டொழுகு பாகே
 தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளனறி வூடுமே மெள்ளமெள வெளியாய்க்
 கலக்கவரு நல்ல வுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
 கருணா கரக்க டவுளே. (௮)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
ளூற்றென வெதும்பி யூற்ற
லூசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
படபடெண நெஞ்சம் பதைத்துண் ணடெக்குறப்
பாடியா டிக்கு தித்துப்
பணிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
பரப்பியார்த் தார்த்தெ ழுந்து
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
வானேய வானி லின்ப
மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடூழி
வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங்
கடன்மடை திறந்தனைய வன்பரன் புக்கெளியை
கன்னெஞ் சனுக்கெ ளியையோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (கூ)

இங்கற்ற படியங்கு மெனவறியு நல்லறிஞ
ரொக்கால மும்மு தவுவா
ரின்சொறவ ருர்பொய்மை யாமிழுக் குளாயா
ரிரங்குவார் கொலைகள் பயிலார்
சங்கற்ப சித்தரவ ருள்ளக் கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீ யிகபரத் துஞ்
சந்தான கற்பகத் தேவா யிருந்தே
சமஸ்தவின் பமுமு தவுவாய்
சிங்கத்தை யொத்தெனைப் பாயவரு வினையினைச்
சேதிக்க வருசிம் புளே
சிந்தா குலத்திமிர மகலவரு பானுவே
தினனேன் களையே றவே
கங்கற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் வளரருட்
ககனவட் டக்கப் பலே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (சு0)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
சென்றேடி யாடி வருவீர்

செம்பொன்மக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே
　　திகழ்துருவ னளவ ளாவி
யுக்ரமிகு சக்ரதர னென்னநிற் பீர்கையி
　　லுழுந் தமிழுமாச மனமா
வோரேழு கடலையும் பருகவல் லீரிந்த்ர
　　னுலகுமயி ராவ தமுமே
கைக்கெளிய பந்தா வெடுத்து விளையாடுவீர்
　　ககனவட் டத்தை யெல்லாங்
கடுகிடை யிருத்தியே யஷ்டகுல வெற்பையுங்
　　காட்டுவீர் மேலு மேலு
மிக்கசித் திகளெலாம் வல்லநீ ரடிமைமுன்
　　விளங்கவரு சித்தி யிலையோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
　　வித்தகச் சித்தர் கணமே. (க)

பாட்டளி துதைந்துவளர் கற்பகந னீழலைப்
　　பாரினிடை வரவ ழைப்பீர்
பத்மநிதி சங்கநிதி யிருபாரி சத்திலும்
　　பணிசெயுந் தொழிலாளர் போற்
கேட்டது கொடுத்துவர நிற்கவைப் பீர்பிச்சை
　　கேட்டுப் பிழைப்போ ளையுங்
கிரீடபதி யாக்குவீர் கற்பாந்த வெள்ளமொரு
　　கேணியிடை குறுக வைப்பீ
ரோட்டினை யெடுத்தா யிரத்தெட்டு மாற்றுக
　　வொளிவிடும் பொன்னுக் குவீ
ருரகனு மிளைப்பாற யோகதண் டத்திலே
　　யுலகுசுமை யாக வருளான்
மீட்டிடவும் வல்லநீ ரென்மனக் கல்லையனன்
　　மெழுகாக்கி வைப்ப தரிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
　　வித்தகச் சித்தர் கணமே. (உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றொடொன் றுகவே
　　பற்றிலய மாகு போது
பரவெளி யின்மருவுவீர் கற்பாந்த வெள்ளம்
　　பரந்திடி னதற்கு மீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
　　நிற்பீர் விகற்ப மாகி

நெடியமுகி லேழும் பரந்துவரு ஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மண்டல மதே
யூரென விளங்குவீர் பிரமாதி முடிவில்விடை
யூர்தியரு ளாலுல வுவீ
ருலகங்கள் கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
றுலாவிநற் குரவணயி னுன்
மேருவென வசையாம னிற்கவல் லீருமது
மேதக்க சித்தி யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௩)

எண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதரிது கா
ணிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகி லேன்
கண்ணகனி லத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட் டத்தி னின்று
காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
கலந்துமதி யவச முறவே
பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்த தேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
பண்ணவித னருளி னுலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுமதடிமை நான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௪)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
பொழுது போக்கே தென்னிலோ
பொய்யுட னிமித்தம் புசிப்புக் கலைந்திடல்
புசித்தபின் கண்ணுறங் கல்
கைதவ மலாமலிது செய்தவம தல்லவே
கண்கெட்ட பேர்க்கும் வெளியாய்க்
கண்டதிது விண்டிதைக் கண்டித்து நிற்றலெக்
காலமோ வதையறி கிலேன்
மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
வரையினெடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதண் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (ரு)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மனமாதி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுங்
கிள்ளாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோலிடச்
சிங்காச னாதி பர்களாய்த்
திக்குத் திகந்தமும் பூரண மதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்த கால
மிசையமலர் மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொள்ளும் வண்ண
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்க ளெலாம்
விசயசய சயவென்ன வாசிசொல வேகொலு
விருக்குநும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (சா)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும் யான்
காணிலேன் றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க்
கண்மூடி யோடு மூச்சைக்
கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்
கனலினை யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும்
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக ஞயினே ஞயினுங் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் மலையிலக் காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (எ)

கன்னலமு தெனவுமுக் கனியெனவும் வாயூறு
கண்டெனவு மடியெ டுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததல வழுதழுது பேய்போற்
கருத்திலெழு கின்ற வெல்லா
மென்னதறி யாமையறி வென்னுமிரு பகுதியா
லீட்டுதமி ழென்ற மிழினுக்
கின்னல்பக ராதுலக மாராமை மேலிட்
டிருத்தலா லித்த மிழையே
சொன்னவனி யாவனவன் முத்திசித் திகளெலாந்
தோய்ந்த நெறியே படித்தீர்
சொல்லுமென வவர்நீங்கள் சொன்னவவை யிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்த னெனவே
மின்னல்பெற வேசொல்ல வச்சொல்கேட் டடிமைமனம்
விகசிப்ப தெந்த நாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (அ)

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற்
போர்த்திடை யொடுக்க முறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர் மையா
லெற்பட விளங்குகக னத்திலிமை யாவிழி
யிசைந்துமே னோக்க முறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்தி படநூறி
யிதயங் களித்திடுத லாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் றொடர்நெடிய
பருமர வனங்க ளாரும்
வெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராச சிங்கமென
மிக்கோ ருமைப்புகழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (கூ)

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லா தவென்

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன்
கைவல்ய ஞான நீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ கர்மமுக் கியமென்று
நாட்டுவேன் கர்ம மொருவ
னட்டினு லோபழைய ஞானமுக் கியமென்று
நவிலுவேன் வடமொழியி லே
வல்லா னொருத்தன்வர வுந்த்ரா விடத்திலே
வந்ததா விவக ரிப்பேன்
வல்லதமி ழறிஞர்வரி னங்ஙனே வடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்
வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தையென் முத்தி தருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௧௦)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக்
குணமொன்று மொன்றி லேன்பாற்
கோரமெத் தனைபக்ஷ பாதமெத் தனைவன்
குணங்களெத் தனைகொடிய பாழ்ங்
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத் தனைமனக்
கள்ளமெத் தனையுள்ள சற்
காரியஞ் சொல்லிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
செல்லாமை யெத்தனைவிர் தாகோஷ்டி யென்னிலோ
செல்வதெத் தனைமு யற்சி
சிந்தையெத் தனைசலன மிந்த்ரசா லம்போன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
யானே னிவைக்கு மாளோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௧)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர் சித்தாகி யச்
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
திரமாகி நானு விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
புலனுமா யைம்பூ தமாய்ப்
புறமுமா யகமுமாய்த் தூரஞ் சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்து மாகி
யிருளாகி யொளியாகி நன்மைதீ மையுமாகி
யின்றாகி நாளை யாகி
யென்றுமா யொன்றுமாய்ப் பலவுமா யாவுமா
யிவையல்ல வாய நின்னை
யருளாகி நின்றவர்க ளறிவதல் லாலொருவ
ரறிவதற் கெளிதா குமோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (உ)

மாறுபடு தர்க்கந் தொடுக்கவறி வார்சாண்
வயிற்றின் பொருட்ட தாக
மண்டலமும் விண்டலமு மொன்றாகி மனதுழல
மாலாகி நிற்க வறிவார்
வேறுபடு வேடங்கள் கொள்ளவறி வாரொன்றை
மெணமெணன் றகம்வே றதாம்
வித்தையறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன்
மெய்ந்நூல் விரிக்க வறிவார்
சீறுபுலி போற்சீறி மூச்சைப் பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்க வறிவார்
திரமென்று தந்தம் மதத்தையே தாமதச்
செய்கைகொடு மூளற வறிவா
ராறுசம யங்கடொறும் வேறுவே றாகிவிளை
யாடுமுனை யாவ ரறிவா
ரண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (ங)

காயிலை யுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன் மண்டிய
கடும்பசி தனக்க டைத்துங்
கார்வரையின் முழையிற் கருங்கல்போ லசையாது
கண்மூடி நெடிதி ருந்தும்
தீயினிடை வைகியுந் தோயமதின் மூழ்கியுந்
தேகங்க ளென்பெ லும்பாய்த்
தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூ டாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடி ருந்தும்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
மௌனத்தி லேயி ருந்து
மதிமண்ட லத்திலே கனல்செல்ல வமுதுண்டு
வனமூ டிருந்து மறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணாடி ஞரடிமை
யகிலத்தை நாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (ச)

சுத்தமு மசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னிர்த்தொந் தமும்
ஸ்தூலமொடு சூக்ஷ்மமு மாசையு நிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின் முடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொ டபாவமும்
பேதமொட பேத நிலையும்
பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுட னாணு மற்று
நித்தமு மனித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்ச களமு
நீதியும னீதியு மாதியொட நாதியு
நிர்விஷய விஷய வடிவு
மத்தனையு நீயலதெ ளத்தனையு மில்லையெனின்
யாங்களுனை யன்றி யுண்டோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (ரு)

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
கண்டகங் கார மென்னுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்தி மேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதித்தன்பு நீரா கவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமோ மாயைவன்
பறவையணு காத வண்ண
நேராக நின்றுவிளை போகம் புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
நின்னருட் பார மென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௬)

வானாதி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நானாகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நானு னெனக்குளறி நானு விகாரியாய்
நானறிந் தறியா மையாய்ப்
போனு லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபகற்
பொழுதுபுகு முன்கண் மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப்
போதிப்ப தெந்த நெறியை
யானாலு மென்கொடுமை யனியாய மனியாய
மார்பா லெடுத்து மொழிவே
னண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௭)

பொய்யினேன் புலையினேன் கொலையினே னின்னருள்
புலப்பட வறிந்து நிலையாப்
புன்மையேன் கல்லாத தன்மையே னன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளை நாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினே னென்றென் னைநீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணுவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௮)

எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
 னிதயமு மொடுங்க வில்லை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவில்லை
 யாதினும் மபிமான மென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீமையோ டிரக்கமென்
 சென்மத்து நானறிகி லேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
 தரிசனங் கண்டு மறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர்கேட் கவே
போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதை நானே
யத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 வவனிமிசை யுண்டோ சொலா
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே. (௯)

எக்கால முந்தனக் கென்னவொரு செயலிலா
 வேழைநீ யென்றி ருந்திட்
டெனதாவி யுடல்பொருளு மௌனியாய் வந்துகை
 யேற்றுநம தென்ற வன்றே
பொய்க்கால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
 பொய்யுடலை மெய்யென் னலும்
பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
 பொய்யினும் பொய்யா கையான்
மைக்கா விருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்
 வந்தேற வழியு மில்லை
மனமில்லை யம்மனத் தினமில்லை வேறுமொரு
 வரவில்லை போக்கு மில்லை
யக்கால மிக்கால மென்பதிலை யெல்லா
 மதீதமய மான தன்றே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே. (௧௦)

சு க வா ரி.

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
 னெனருசித் திடவலிய வந்

இன்பங்கொ டுத்தநினை யென்னேர நின்னன்ப
 ரிடையரு துருகி நாடி
யுன்னரிய கருத்தவிழ வுரைகுளறி யுடலெங்கு
 மோய்ந்தயர்ந் தவச மாகி
யுணர்வரிய பேரின்ப வனுபூதி யுணர்விலே
 யுணர்வார்க ளுள்ள படிகாண்
கன்னிகை யொருத்திசிற் றின்பம்வேம் பென்னினுங்
 கைக்கொள்வள் பக்கு வத்திற்
கணவனருள் பெறின்முனே சொன்னவா றென்னெனக்
 கருதிநகை யாவ ளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
 தோற்றிற் சுகாரம்ப மாஞ்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே. (௧)

அன்பின்வழி யறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தென்னை
 யறியாத பக்கு வத்தே
யாசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்துநா
 னற்றே னலந்தே னென
வென்புல மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டா
 யிரங்கியொரு வழி யாயினு
மின்பவெள மாகவந் துள்ளங் களிக்கவே
 யெனைநீ கலந்த துண்டோ
தன்பருவ மலருக்கு மணமுண்டு வண்டுண்டு
 தண்முகை தனக்கு முண்டோ
தமியனேற் கிவ்வணந் திருவுள மிரங்காத
 தன்மையாற் றனியி ருந்து
துன்பமுறி னெங்ஙனே யழியாத நின்னன்பர்
 சுகம்வந்து வாய்க்கு முறையாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவா ரியே. (௨)

கல்லேனு மையவொரு காலத்தி லுருகுமென்
 கன்னெஞ்ச முருக விலையே
கருணைக் கிணங்காத வன்மையையு நான்முகன்
 கற்பிக்க வொருக டவுளோ
வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கா லெனும்பெரு
 வழக்குக் கிழுக்கு முண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியெனை
வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
பொல்லாத சேயெனிற் றாய்தள்ள னீதமோ
புகலிடம் பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
புன்மையே னுவ னந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
சும்மா விருக்க வருளாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
லிளகமன தழலின் மெழுகா
யிடையறா துருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
வன்பினாஞ் மூர்ச்சித்த வன்பருக் கங்ஙனே
யமிர்த சஞ்சீவி போல்வந்
தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளன்பி லாதவெனை
யார்க்காக வடிமை கொண்டாய்
புன்புலான் மயிர்தோ னரம்பென்பு மொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவ ருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
புந்தி செலுமோ பாழிலே
துன்பமா யலையவோ வுலகநடை யையவொரு
சொற்பனத் திலும்வேண் டிலேன்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௪)

வெந்நீர் பொறுதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவும்
வெடுக்கென் றசைத்தெ டுத்தால்
விழியிமைத் தங்ஙனே தண்ணருளை நாடுவேன்
வேறொன்றை யொருவர் கொல்லி -
னந்நேர மையோவென் முகம்வாடி நிற்பதுவு
மையநின் னருள றியுமே
யானாலு மெத்தப் பயந்தவனி யானென்னை
யாண்டநீ கைவி டாதே
யிந்நேர மென்றிலை யுடற்சுமைய தாகவு
மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருதீர்வை யாயமுண் டாயினு
மிறைஞ்சுசுக ராதி யான
தொன்னீர்மை யாளர்க்கு மாணிடம் வகுத்தவரு
டுணையென்று நம்பு கின்றேன்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௭)

பற்றுவன வற்றிடுநி ராசையென் றொருபூமி
பற்றிப் பிடிக்கு மியோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மென்னுமொரு பூமியிவை
பற்றின் மனமறு மென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிந்தகனி
கனிவிக்க வந்த கனிபோற்
கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவினொடு
கனிவாய் திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனு மல்லேன் பெருதவனு மல்லேன்
பெருக்கத் தவித்து ளறியே
பெண்ணீர்மை யென்னவிரு கண்ணீ ரிறைத்துநான்
பேய்போ லிருக்க வுலகஞ்
சுற்றிநகை செய்யவே யுலையவிட் டாயெனிற்
சொல்லவினி வாயு முண்டோ
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௮)

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி பெய்யவே
வேசற் றயர்ந்தே னியா
னிரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனு னலுமுனை
யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனு மறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத னீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (எ)

பாராதி யண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
    பரவெளியி னுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றோய்ந்த
    பாவியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டிச்
    சதாகால நிஷ்டை யெனவே
சகசநிலை காட்டினை சுகாதீத நிலயந்
    தனைக்காட்ட நாள் செல்லுமோ
காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
    காலூன்றி மழைபொழிதல் போற்
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
    கம்மியா னந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் முழங்கியே
    தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (அ)

பேதித்த சமயமோ வொன்றுசொன படியொன்று
    பேசாது துறவா கியே
பேசாத பெரியோர்க ளிருவிகற் பத்தினாற்
    பேசார்கள் பரம குருவாய்ப்
போதிக்கு முக்கணிறை நேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு
    போதிப்ப தாச் சறிவிலே
போக்குவர வறவின்ப நீக்கமற வசனமாப்
    போதிப்ப தெவரை யனே
சாதித்த சாதனமு மியோகியர்க ணமதென்று
    சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு யயர்ந்துவிடு வோமெனத்
    தனியிருந் திடினங்ங னே
சோதிக்க மனமாயை தனியேவி னுலடிமை
    சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (௯)

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
    வலரிமண் டலநடுவி லோ

வனனடுவி லோவமிர்த மதிநடுவி லோவன்ப
ரகமுருகி மலர்க வேித்
தெண்டமிட வருமூர்த்தி நிலையிலோ திக்குத்
திகந்தத்தி லோவெளியி லோ
திகழ்விந்து நாதநிலை தன்னிலோ வேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதன்னி லோ
கண்டபல பொருளிலோ காணாத நிலையெனக்
கண்டகு ணியமதனி லோ
காலமொரு மூன்றிலோ பிறவினிலை தன்னிலோ
கருவிகர ணங்க ளோய்ந்த
தொண்டர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
தொழும்பனேற் குளவு புகலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௧௦)

எந்தநாள் கருணைக் குரித்தாகு நாளெனவு
மென்னிதய மெளனவாட் டுதே
யேதென்று சொல்லுவேன் முன்னொடுபின் மலைவறவு
மிற்றைவரை யாது பெற்றேன்
பந்தமா னதிலிட்ட மெழுகாகி யுள்ளம்
பதைத்துப் பதைத்து ருகவோ
பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாய்ப்
பலகாலு மூர்ச்சிப்ப தோ
சிந்தையா னதுமறிவை யென்னறிவி லறிவான
தெய்வநீ யன்றி யுளதோ
தேகநிலை யல்லவே யுடைகப்பல் கப்பலாய்த்
திரையாழி யூடு செலுமோ
சொந்தமா யாணடநீ யறியார்கள் போலவே
துன்பத்தி லாழ்த்தன் முறையோ
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௧௧)

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனைப்போ
லிருக்கவிலை யோமன தெனு
மியானுமென் னட்பாம் பிராண னு மெமைச்சடம
தென் றுனைச் சிச்தென் று மே
யந்நா ளிலெவனோ பிரிந்தா னதைக்கேட்ட
வன்றுமுத லின்று வரையு

மதியாய மாயையெமை யடக்கிக் குறுக்கே
யடர்ந்தரசு பண்ணி யெங்கண்
முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
மூடமன மிகவு மேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன்
முறைமையோ பதினா யிரஞ்
சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவிலை யேயினிச்
சுகம்வருவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (கஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெ னும்பெரிய
வாப்த்தர்மொழி யொன்று கண்டா
லறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார் களார்
மௌனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருந்துவரும்
வன்மையொ டிரக்க மெங்கே
புவனம் படைப்பதென் கர்த்தவிய மெவ்விடம்
பூதபே தங்க ளெவிடம்
பொய்மெயித மகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
பொறைபொறா மையுமெவ் விட
மெவர்சிறிய ரெவர்பெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனை யன்றி யுண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (க)

அன்னே யனேயெனுஞ் சிலசமய நின்னையே
யையாவை யாவென் னவே
யலறிடுஞ் சிலசமய மல்லாது பேய்போல
வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ் சிலசமய மேற்
பேசரிய வொளியென்றும் வெளியென்றும் நாதாதி
பிறவுமே நிலய மென்றுந்

தன்னே ரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத்
தன்மையாங் கால மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச்
சதாஞான வானந்த மா
யென்னே யெனேகருணை விளையாட் டிருந்தவா
றெம்மனோர் புகல வெளிதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (௨)

வேதமுட னாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைக ளெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க் கத்தையே
விரிவா யெடுத்து ரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவித ஞானத்தை
யுண்டுபண ஞான மாகு
மூகமனு பவவசன மூன்றுக்கு மொவ்வுமீ
துபயவா திகள்சம் மத
மாதலி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போது
மியாதொன்று பாவிக்க நா
னதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கி
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (௩)

சொல்லான திற்சற்றும் வாராத பிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத் தாட்டி யாட்டித்
துடையினைக் கிள்ளல்போற் சங்கற்ப மொன்றிற்
றொடுக்குந் தொடுத்த ழிக்கும்
பொல்லாத வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போந்துதலை சுற்றி யாடும்
புருஷனி லடங்காத பூவைபோற் றானே
புறம்போந்து சஞ்ச ரிக்குங்
கல்லோ டிரும்புக்கு மிகவன்மை காட்டிடுங்
காணாது கேட்ட வெல்லாங்
கண்டதாக் காட்டியே யணுவாச் சுருக்கிடுங்
கபடநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிந்த மனமாயை யேழையா
மென்னு லடக்க வசமோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (ச)

கண்ணார நீர்மல்கி யுள்ளநெக் குருகாத
கள்ளனே னானு மோ
கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே
கண்பனித் தாரை காட்டி
யண்ணா பரஞ்சோதி யப்பா வுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெ ழுந்த
வன்பாகி நாடக நடித்ததோ குறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறிதறியு மேற்
றண்ணரு நின்னதரு ளறியாத தல்லவே
சற்றேனு மினிதி ரங்கிச்
சாசுவத முத்திநிலை யீதென் றுணர்த்தியே
சகசநிலை தந்து வேறொன்
றெண்ணம லுள்ளபடி சுகமா யிருக்கவே
யேழையேற் கருள்செய் கண்டா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (ரு)

காகமா னதுகோடி கூடுகின் றாலுமொரு
கல்லின்முன் னெதிர்நிற்கு மோ
கர்மமா னதுகோடி முன்னேசெய் தாலுநின்
கருணை ப்ரவாக வருளைத்
தாகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ
தமியனேற் கருட்டாக மோ
சற்றுமில்லை யென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ்
சங்கேத மாய்க் கூடியே
தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
சேராமல் யோக மார்க்க
சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ் டைக்குமென்
சிந்தைக்கும் வெகுதூ ரநா
னேகமாய் நின்னோ டிருக்குநா ளெந்தநா
ளிந்நாளின் முற்று றுமோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (சா)

ஒருமைமன தர்கியே யல்லலற நின்னருளி
லொருவனன் வந்தி ருக்கி
னுலகம் பொருதநோ மாயா விசித்ரமென
வோயுமோ விடமில்லை யோ
வருளுடைய நின்னன்பர் சங்கைசெய் திடுவரோ
வலதுகிர்த் தியகர்த்த ரா
யகிலம் படைத்தெம்மை யாள்கின்ற பேர்சில
ரடாதென்ப ரோவ கன்ற
பெருமைபெறு பூரணங் குறையுமோ பூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்வி தண்டை
பேசுமோ வலதுதான் பரிபாக காலம்
பிறக்கவிலை யோதொல்லை யா
மிருமைசெறி சடவினை யெதிர்த்துவாய் பேசுமோ
வேதுளவு சிறிது புகலா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (௭)

நில்லாது தேகமெனு நினைவுண்டு தேகநிலை
நின்றிடவு மௌனி யாகி
நேரே யுபாயமொன் றருளினையை யோவிதனை
நின்றனுட் டிக்க வென்றாற்
கல்லாத மனமோ வொடுங்கியுப ரதிபெறக்
காணவிலை யாகை யாலே
கையேற் றுணும்புசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
காட்சியி லிருந்து கொண்டு
வல்லாள ராயியம நியமாதி மேற்கொண்ட
மாதவர்க் கேவல் செய்து
மனதின் படிக்கெலாஞ் சித்திபெற லாஞானம்
வாய்க்குமொரு மனுவெ னக்கிங்
கில்லாமை யொன்றினையு மில்லாமை யாகவே
யிப்போ திரங்கு கண்டா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (அ)

மரவுரி யுடுத்துமலை வனநெற் கொறித்துமுதிர்
வனசருகு வாயில் வந்தால்
வன்பசி தவிர்த்துமனல் வெயிலாதி மழையால்
வருந்தியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீரினிடை மூழ்கியுந்
 தேகமம தல்ல வென்று
சிற்சுகவ பேக்ஷயால் நின்னன்பர் யோகஞ்
 செலுத்தினு ரியாம் பாவியேம்
விரவுமறு சுவையினெடு வேண்டுவ புசித்தரையில்
 வேண்டுவ வெலா முடுத்தி
மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகியே
 வேறொரு வருத்த மின்றி
யிரவுபக லேழையர்கள் சையோக மாயினே
 மெப்படி பிழைப்ப துரையா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (கூ)

முத்தனைய மூரலும் பவளவா யின்சொலு
 முகத்திலகு பசுமஞ் சளு
மூர்ச்சிக்க விரகசன் னதமேற்ற விருகும்ப
 முலையின்மணி மாலை நால
வைத்தெமை மயக்கியிரு கண்வலையை வீசியே
 மாயா விலாச மோக
வாரிதியி லாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
 மடந்தையர்கள் சிற்றின்ப மோ
புத்தமிர்த போகம் புசித்துவிழி யிமையாத
 பொன்னாட்டும் வந்த தென்றாற்
போராட்ட மல்லவோ பேரின்ப முத்தியிப்
 பூமியி லிருந்து காண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர் சென்றநெறி
 யிவ்வுலக மறியா ததோ
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (சo)

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவத்தை யாகி
யுருவுதான் காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
 டொளிக்கின்ற விருளென்ன வே
தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினற்
 றருவுசுக துக்க வேலை
தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனுற்
 றடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
மூதறிவு மேனு திப்ப
முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்னுமன்
முற்றுமா னந்த நிறைவே
யென்னிலைமை யாய்நிற்க வியல்புகூ ரருள்வடிவ
மெந்நாளும் வாழி வாழி
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே. (கக)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுண் டோவென்று
படர்வெளிய தாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணுச் சுயஞ்சோதி யாயண்ட
பகிரண்ட வுயிரெ வைக்கு
நேராக வறிவா யகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்த மாய்
நிர்க்குண விலாசமாய் வாக்குமன மணுகாத
நிர்மலா னந்த மயமாய்ப்
பேராது நிற்றிநீ சும்மா விருந்துதான்
பேரின்ப மெய்தி டாமற்
பேய்மனதை யண்டியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற்
பித்தாக வோமனதை நான்
சாராத படியறிவி னிருவிகற் பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டை யருளாய்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (க)

கூடக்கொடு குணக்காதி திக்கினை யுழக்கூடு
கொள்ளல்போ லைந்து பூதங்
கூடுஞ் சுருங்கிலைச் சாலேக மொன்பது
குலாவுநடை மனையை நாறும்
வடக்கயிறு வெண்ணரம் பாவென்பு தசையினன்
மதவேள் விழா நடத்த
வைக்கின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செ நீர்கணீர்
மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
விடக்குத் துருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
வெட்ட வெட்டத் தளிர்க்கும்

வேட்கைமர முறுகின்ற சுடுகோட்டை முடிவிலே
    மெய்போ லிருந்து பொய்யாஞ்
சடக்கைச் சடக்கெனச் சதமென்று சின்மயந்
    தானாகி நிற்ப தென்றோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சச்சிதா னந்த சிவமே. (உ)

பாகத்தினாற் கவிதை பாடிப் படிக்கவோ
    பத்திநெறி யில்லை வேத
பாராய ணப்பனுவன் மூவர்செய் பனுவலது
    பகரவோ விசையு மில்லை
யோகத்தி லேசிறிது முயலவென் றாற்றேக
    மொவ்வாதி வூண் வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத் திடலொக்கு மல்லாது கிரியைக
    ளுபாயத்தி னாற்செய்ய வோ
மோகத்திலே சிறிது மொழியவிலை மெய்ஞ்ஞான
    மோனத்தி னிற்க வென்றான்
முற்றாது பரிபாக சத்திக ளனேகநின்
    மூதறிவி லேயெ ழுந்த
தாகத்தி லேவாய்க்கு மமிர்தப் ப்ரவாகமே
    தன்னந் தனிப்பெ ருமையே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சச்சிதா னந்த சிவமே. (௩)

இமையளவு போதையொரு கற்பகா லம்பண்ணு
    மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற் றின்பமோ
    வென்னின்மக மேரு வாக்கிச்
சுமையெடுமி னென்றுதான் சும்மாடு மாயெமைச்
    சுமையாளு மாக்கி நாளுந்
துர்ப்புத்தி பண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ்
    சூறையிட் டிந்த்ர சால
மமையவொரு கூத்துஞ் சமைந்தாடு மனமாயை
    யம்மம்ம வெல்ல லெளிதோ
வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளிபெற்று நிற்குமீ
    தருளோ வலாது மருளோ
சமையநெறி காணாத சாக்ஷிநீ சூக்ஷ்மமாத்
    தமியனேற் குளவு புகலாய்

சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (ச)

இனியே தெமக்குனருள் வருமோ வெனக்கருதி
யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்
றெண்ணவோ திடமில் லையே
யனியாய மாயிந்த வுடலைநா னென்றுவரு
மந்தகற் காளாக வோ
வாடித் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டது
மவலமாய்ப் போதனன் றே
கனியேனும் வறியசெங் காயேனு முதிர்சருகு
கந்தமூ லங்க ளேனுங்
கனல்வாதை வந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (ரு)

மத்தமத கரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
வாயிலுடன் மதியகடு தோய்
மாடகூ டச்சிகர மொய்த்தசந் திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்களொடு
முத்துமுத் தாய்க்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென் யோகத்தி னிலைநின்று
மூச்சைப் பிடித்த டைத்துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
கரடிநுழை நூழை கொண்ட
கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென்
கரதலா மலக மென்னச்
சத்தமற மோனநிலை பெற்றவர்க ளுய்வர்காண்
சனகாதி துணிவி தன்றே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (கா)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கனியெனக்
கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுரு ஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறு முத்தியது
கருதி னனுமான மாதி
யுத்திபல வாகிரு விகற்பமே யில்லையா
லொன்றோ டிரண்டென் னவோ
வுரையுமிலை நீயுமிலை நானுமிலை யென்பது
முபாயநீ யுண்டு நானுஞ்
சித்தமுள ஞனில்லை யெனும்வசன நீயறிவை
தெரியார்க டெரிய வசமோ
செப்புகே வலநீதி யொப்புவமை யல்லவே
சின்முத்தி ராங்க மரபிற்
சத்தமற வெனையாண்ட குருமௌனி கையினுற்
றமியனேற் குதவு பொருளே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (எ)

காயாத மரமீது கல்லேறு செல்லுமோ
கடவுணீ யாங்க ளடியேங்
கர்மபந் தத்தினுற் சன்மபந் தம்பெறக்
கற்பித்த துன்ன தருளே
வாயார வுண்டபேர் வாழ்த்துவது நொந்தபேர்
வைவதுவு மெங்க ளுலக
வாய்பாடு நிற்கநின் வைதிக வொழுங்குநினை
வாழ்த்திநற் பெறு பேறுதா
னேயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்ன
ருளறுவது கரும மன்று
முபயநெறி யீதென்னி னுசிதநெறி யெந்தநெறி
யுலகிலே பிழைபொ றுக்குந்
தாயான கருணையு முனக்குண் டெனக்கினிச்
சஞ்சலங் கெடவருள்செய் வாய்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (அ)

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி னிவ்வுடல
மிறவா திருப்ப மூலத்
தெழுமங்கி யமிர்தொழுகு மதிமண் டலத்திலுற
வென்னம்மை குண்ட லினிபாற்
பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்த்திடப்
பேயேனை நல்க வேண்டும்

பிறவாத நெறியெனக் குண்டென்னி னிம்மையே
    பேசுகர்ப் பூர தீப
மின்னும் படிக்ககண் டாகார வன்னைபால்
    வினையேனை யொப்பு வித்து
வீட்டுநெறி கூட்டிடுதென் மிகவுநன் றிவையன்றி
    விவகார முண்டென்னி லோ
தன்னந் தனிச்சிறிய னுற்றிலேன் போற்றிவளர்
    சன்மார்க்க முத்தி முதலே
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சச்சிதா னந்த சிவமே. (௯)

வேதாவை யிவ்வணம் விதித்ததே தென்னினுன்
    வினைப்பகுதி யென்ப னந்த
வினைபேச வறியாது நிற்கவிவை மனதால்
    விளைந்ததான் மனதை நாடிற்
போதமே நிற்குமப் போதத்தை நாடிலோ
    போதமு நினல்வி ளக்கம்
பொய்யன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயென்று
    போக்குவர வறநி கழ்த்து
மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா
    லகிலமீ தென்னை யாட்டி
யாடல்கண் டவனுநீ யாடுகின் றவனுநீ
    யருளுநீ மௌன ஞான
தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தானுநீ
    தமருநீ யாவுநீ காண்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
    சச்சிதா னந்த சிவமே. (௧௦)

கொந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னிழல் வைகினுங்
    குளிர்தீம் புனற்கை யள்ளிக்
கொள்ளுகினு மந்நீ ரிடைத்திளைத் தாடினுங்
    குளிர்சந்த வாடை மடவார்
வந்துலவு கின்றதென முன்றிலிடை யுலவவே
    வசதிபெறு போதும் வெள்ளை
வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர
    மகிழ்போதும் வேலை யமுதம்
விந்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வமுதுண்ணும்
    வேளையிலு மாலை கந்தம்

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
விளையாடி விழிது யிலினுஞ்
சந்ததமு நின்னருளை மறவா வரந்தந்து
தமியேனை ரக்ஷை புரிவாய்
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச் சோலைசெறி நன்னீழன் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கே வலாய்
மந்த்ரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மார்க்கத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிர்மலம தாகவே
கமலா சனாதி சேர்த்துக்
காலைப் பிடித்தனலை யம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னூடு தாக்கி
யுருகிவரு மமிர்தத்தை யுண்டுண் டுறங்காம
லுணர்வான விழியை நாடி
யொன்றோ டிரண்டெனாச் சமரச சொரூபசுக
முற்றிடவென் மனதின் வண்ணந்
திருவருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (க)

இப்பிறவி யெனுமோ ரிருட்கடலின் மூழ்கிநா
னென்னுமொரு மகர வாய்பட்
டிருவினை யெனுந்திரையி னெற்றுண்டு புற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசை காட்டுந்
துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்
சுழல்வந்து வந்த டிப்பச்
சோராத வாசையாங் கானாறு வானதி
சுரந்ததென மேலு மார்ப்பக்
கைப்பரிசு காரர்போ லறிவான வங்கமுங்
கைவிட்டு மதிம யங்கிக்
கள்ளவங் கக்காலர் வருவரென் றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கரைசேர வுங்கருணை
செய்வையோ சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௨)

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறாமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெந்நா ளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
யிரவுபக லில்லா விடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
சிந்தைதான் றெளியாது சுழலும்வகை யென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௩)

ஆடாம லோய்ந்திட்ட பம்பரம் போல்விசை
யடங்கி மனம்வீழ நேரே
யறியாமை யாகின்ற விருளகல விருளொளியு
மல்லா திருந்த வெளிபோற்
கோடா தெனைக்கண் டெனக்குணிறை சாந்தவெளி
கூடியின் பாதீத முங்
கூடினே ேனசரியை கிரியையின் முயன்றுநெறி
கூடினே னேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரம்பியே
யிலகிவளர் பிராண னென்னு
மிருநிதி யினைக்கட்டி யோகபர னாகாம
லேழைக் குடும்ப னாகித்
தேடா தழிக்கவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௪)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில் சமயமும்
பஞ்சுபடு சொல்ல னிவனைப்
பார்மினோ பார்மினோ வென்றுசபை கூடவும்
பரமார்த்த மிதுவென்ன வே
யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக் காடவே
யமலமே யேக மேயெம்
மாதியே சோதியே யெங்குநிறை கடவுளே
யரசே யெனக்கூவி நான்
வாடாது வாடுமென் முகவாட்ட முங்கண்டு
வாடா வெனக்கருணை நீ
வைத்திடா வண்ணமே சங்கேத மாவிந்த
வன்மையை வளர்ப்பித்த தார்
தேடாது தேடுவோர் தேட்டற்ற தேட்டமே
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௫)

பிறியாத தண்ணருட் சிவஞானி யாய்வந்து
பேசரிய வாசி யாலே
பேரின்ப வுண்மையை யளித்தனையென் மனதறப்
பேரம்ப லக்க டவுளா
யறிவா யிருந்திடு நாதவொலி காட்டியே
யமிர்தப் ப்ரவாக சித்தி
யருளினைய லாதுதிரு வம்பலமு மாகியெனை
யாண்டனைபி ன்ய்தி நெறியாய்க்
குறிதா னளித்தனைநன் மரவுரிகொ ளந்தணக்
கோலமா யசபா நலங்
கூறினபின் மௌனியாய்ச் சும்மா விருக்கநெறி
கூட்டினை யெலாமி ருக்கச்
சிறியேன் மயங்கிமிக வறிவின்மை யாவனோ
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௬)

ஆரா ரெனக்கென்ன போதித்து மென்னவென்
னறிவினை மயக்க வசமோ
வண்டகோ டிகளெலாங் கருப்பவறை போலவு
மடுக்கடுக் காவ மைத்துப்

7149.

பேராம னின்றபர வெளியிலே மனவெளி
பிறங்குவ தலாதொன் றினும்
பின்னமுற மருவாது நன்னயத் தாலினிப்
பேரின்ப முத்தி நிலையுந்
தாராது தள்ளவும் போகாது ஞலது
தள்ளினும் போகே னியான்
றடையேது மில்லையாண் டவனடிமை யென்னுமிரு
தன்மையிலு மென் வழக்குத்
தீராது விடுவதிலே நடுவான கடவுளே
தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (எ)

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
கரடிவெம் புலிவா யையுங்
கட்டலா மொருசிங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுத்தாட் டலாம்
வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
வேதித்து விற்றுண் ணலாம்
வேறொருவர் காணம லுலகத்து லாவலாம்
விண்ணவரை யேவல் கொளலாஞ்
சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
சரீரத்தி னும்புகு தலாஞ்
சலமே னடக்கலாங் கனன்மே லிருக்கலாந்
தன்னிகரில் சித்தி பெறலாஞ்
சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
திறமரிது சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (அ)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
வேழைக்கு ளேழை யாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்ட நானன்று
கையினு லுண்மை ஞானங்
கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றே வலா

னல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறையெயிற்
றுபாச வடிவ மான
வந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
தடாதடா காசு நம்பாற்
செல்லா தடாவென்று பேசவா யதுதந்த
செல்வமே சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (கூ)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்போன்
மென்சிலம் பொலிக ளார்ப்ப
வீங்கிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள் பின்னே வலா
லென்போ லலைந்தவர்கள் கற்றார்கள் கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவ ருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்ம வென்பாவ மென்கொடுமை
யேதென் றெடுத்து மொழிவே
னன்பால் வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளே யுமதடிமை யாங்களெனு நால்வருக்
கறமாதி பொருளு ரைப்பத்
தென்பாலின் முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற
செல்வமே சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (கய)

புத்தமிர்த போகமுங் கற்பகா னீழலிற்
பொலிவுற விருக்கு மியல்பும்
பொன்னுலகி லயிரா வதத்தேறு வரிசையும்
பூமண்ட லாதிக் கமு
மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டு மறவே
வைக்கின்ற வைப்பாளன் மௌனதே சிகனென்ன
வந்தநின் னருள்வாழி காண்
சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே
சுருதிமுடி வான பொருளே
சொல்லரிய வுயிரினிடை யங்கங்கு நின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணை முகிலே

சித்தநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந் தமே. (கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
 சுற்று சோறிடுது ருத்தியைக்
கால் ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
 காம வேணடன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
 மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
 முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக விந்த்ரதனு மின்னை யொத்திலக
 வேத மோதியகு லாலனார்
வினைய வெய்யதடி கார னையமன்
 வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
 யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே. (க)

கூறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
 லொழுக நின்றிடு மிரும்பனற்
கூட் லின்றியது வாயி ருந்தபடி
 கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமைமய
 மாயி ருக்குமெனை யருளினா
லளவி லாததனு கரண மாதியை
 யளித்த போதுனை யறிந்துநான்
பிறிவி லாதவண நின்றி டாதபடி
 பலநி றங்கவரு மமலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
 ப்ரசாத நல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறிய னேனுமுனை வந்த ணைந்துசுக
 மாயி ருப்பதினி யென்றுகாண்

தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௨)

ஐந்து பூதமொரு கான னீரென
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாகி யந்தநடு வேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
தோய்ந்த ரூபமுட னருப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளர் வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுக்குணர்வு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நாளுநடு வாகி நின்றொளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைந்திடைந் துருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவுஞ்
சிந்தை யானதை யறிந்து நீயுனருள்
செய்ய நானுமினி யுய்வனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௩)

ஐவ ரென்றபுல வேடர் கொட்டம
தடங்க மர்க்கடவன் மூட்டியா
யடவி நின்றுமலை யருகி னின்றுசரு
காதி தின்றுபனி வெயிலினுன்
மெய்வ ருந்துதவ மில்லைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கத்திலே
பொய்மு டங்குதொழில் யாத தற்குநல
சார தித்தொழி னடத்திடும்
புத்தி யூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளெ னக்கருது மருளன்யான்
றெய்வ நல்லருள் படைத்த வன்பரொடு
சேர வுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௪)

ஏக மானவுரு வான நீயருளி
னுல னேகவுரு வாகியே

யெந்த நாளகில கோடி சிர்ஷ்டிசெய
விசையு நாள்வரைய நாண்முத
லாக நாளது வரைக்கு முன்னடிமை
கூடவே சனன மானதோ
வனந்த முண்டுநல சனன மீதிதனு
ளறிய வேண்டுவன வறியலா
மோக மாதிதரு பாச மானதை
யறிந்து விட்டுனையு மெனையுமே
முழுது ணர்ந்துபர மான வின்பவெள
மூழ்க வேண்டுமிது வின்றியே
தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவின்
பின்னை யுய்யும்வகை யுள்ளதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௫)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
மாச னுதிவித பேதமு
நெடிது ணர்ந்திதய பத்ம பீடமிசை
நின்றி லங்குமச பானலத்
தியல றிந்துவளர் மூல குண்டலியை
யினிதி றைஞ்சியவ ளருளினு
லெல்லை யற்றுவளர் சோதி மூலவன
லெங்கண் மோனமனு முறையிலே
வயமி குந்துவரு மமிர்த மண்டல
மதிக்கு ளேமதியை வைத்துநான்
வாய்ம டுத்தமிர்த வாரி யைப்பருகி
மன்னு மாரமிர்த வடிவமாய்ச்
செயமி குந்துவரு சித்த யோகநிலை
பெற்று ஞானநெறி யடைவனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௬)

எறிதி ரைக்கடணி கர்த்த செல்வமிக
வல்ல லென்றொருவர் பின்செலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகி
லெவரு மாமென மதிக்கவே
நெறியின் வைகிவளர் செல்வ மும்முதவி
நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
 நிஷ்டை கூடவுமெந் நாளுமே
யறிவி னின்றுகுரு வாயு ணர்த்தியது
 மன்றி மோனகுரு வாகியே
யகில மீதுவர வந்த சீரருளை
 யைய வையவினி யென்சொல்கேன்
சிறிய னேழைநம தடிமை யென்றுனது
 திருவு ளத்தினி லிருந்ததோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே. (எ)

எவ்வு யிர்த்திரளு முலகி லென்னுயி
 ரெனக்கு ழைந்துருகி நன்மையா
யிதமு ரைப்பவென தென்ற யாவையு
 மெடுத்தெ றிந்துமத யானைபோற்
கவ்வை யற்றநடை பயில வன்பரடி
 கண்டதே வருளின் வடிவமாக்
கண்ட யாவையு மகண்ட மென்னவிரு
 கைகுவித்து மலர் தூவியே
பவ்வ வெண்டிரை கொடுத்த தண்டரளம்
 விழியு திர்ப்பமொழி குள்றியே
பாடி யாடியு ளுடைந்து டைந்தெழுது
 பாவை யொத்தசைத லின்றியே
திவ்ய வன்புருவ மாகி யன்பரொடு
 மின்ப வீட்டினி லிருப்பனே
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
 சிற்சு கோதய விலாசமே. (அ)

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
 மருவி யேதுரிய வடிவமாய்
மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
 மறந்து நின்னடிய ரடியிலே
பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
 மைய றந்தகில மாயையைப்
பாரு பாரென நடத்த வந்ததென
 பாரதத் தினுமி துள்ளதோ
சுத்த நித்தவியல் பாகு மோவுனது
 விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டும்வகை நல்ல காதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (கூ)

பன்மு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு
மியாங்க ளேகடவு ளென்றிடும்
பாத கத்தவரும் வாத தர்க்கமிடு
படிற ருந்தலை வணங்கிடத்
தன்மு கத்திலுயிர் வரவ ழைக்குமெம
தரும னும்பகடு மேய்க்கியாய்த்
தனியி ருப்பவட நீழ லூடுவளர்
சனக னுதிமுனி வோர்கடஞ்
சோன்ம யக்கமது தீர வங்கைகொடு
மோன ஞானம துணர்த்தியே
சுத்த நித்தவரு ளியல்ப தாகவுள
சோம சேகரகிர் பானுவாய்த்
தென்மு கத்தின் முகமாயி ருந்தகொலு
வெம்மு கத்தினும் வணங்குவேன்
றெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௪0)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமின்பா காரமாக
வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார
யோகானு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக்
குறுதுணையே யென்னளவு மூகந்த நட்பே
வாகாரும் படிக்கிசைகின் கிணிவா யென்ன
மலர்ந்தமல ரிடைவாசம் வயங்கு மாபோற்
றேகாதி யுலகமெங்குங் கலந்து தானே
திகழனந்தா னந்தமயத் தெய்வக் குன்றே. (௧)

அனந்தபத வுயிர்கடோறு முயிரா யென்று
மானந்த நிலையாகி யளவைக் கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல் காட்டாச்
சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

யினம்பிரிந்த மான்போனா னிலையா வண்ண
மின்பமுற வன்பர்பக்க லிருத்தி வைத்துக்
கனந்தருமா கனமேதண் ணருளிற் றானே
கனிபலித்த வானந்தக் கட்டிப் பேறே. (௨)

பேறனைத்து மணுவெனவே யுதறித் தள்ளப்
பேரின்ப மாசவந்த பெருக்கே பேசா
வீறனைத்து மிந்நெறிக்கே யென்ன வென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போற் சமயகோடி
யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாதிநட்பே. (௩)

ஆதியந்த மெனுமெழு வாயீறற் றோங்கி
யருமறையின் னமுங்காணா தரற்ற நாணா
பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வாதப்
பெற்றி யரும்வாய் வாதப் பேயராகச்
சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌலி தடக்கைக் கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
வெளியாக வந்தவொன்றே விமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத் தெடுத்துரைத்த விருத்திக் கேற்க
வமையுமிலக் கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக் கப்பாலா யருட்கண் ணாகிச்
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாங் காணத்
தண்ணருடந் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறொன்
றியக்காநிர்க் குணக்கட்லா யிருந்த வொன்றே. (௫)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித் தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணா தாகி
யின்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
கன்றாகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
கடிதினில்வந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே. (௬)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேவிக்
காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாட்டும்
விழுப்பொருளே யான்சொலும்விண் ணப்பங் கேளே. (எ)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கன வீணை வல்லோ
ரெண்ணரிய சித்தர்மனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரெல்லா மிந்தக்
கண்ணகன்ஞா லம்மதிக்கத் தானே யுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல் லறிவாலிச் சமயத் தன்றோ
செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும். (அ)

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தன்றன்
றெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசா ளருமஃதே பிடித்தா லிப்பா
லடுத்ததந்நூல் களும்விரித்தே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித் துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கு
மிப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்பதாகி. (கூ)

இயல்பென்றுந் திரியாம லியம மாதி
யெண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்கள்பரி வார மாகிப்
பண்புறவுஞ் சௌபான பக்ஷங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிக்ஷை சோதி டாதி
மற்றங்க நூல்வணங்க மௌன மோலி
யயர்வறச்சென் னியில்வைத்து ராசாங் கத்தி
லமர்ந்ததுவை திகசைவ மழகி தந்தோ. (க0)

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரெல்லா நடுவறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்த்ராதி போகநலம் பெற்ற பேர்க்கு
மிதுவன்றித் தாயகம்வே றில்லை யில்லை
சந்தான கற்பகம்போ லருளைக் காட்டத்
தக்கநெறி யிந்நெறியே தான்சன் மார்க்கம். (கக)

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசங்கே தப்பொருளுந் தானென் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
பகர்வரிய தில்லைமன்றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம் வெளியே யென்ன
வெச்சமயத் தவர்களும்வந் திறைஞ்சா நிற்பர்
சன்மார்க்க நெஞ்சமுள வெனக்குந் தானே
கண்டவுட னனந்தங் காண்ட லாகும். (கஉ)

காண்டல்பெறப் புறத்தினுள்ள படியே யுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
நீண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
நிறைபரிபூ ரணவறிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச் சமீபந் தூரம்
விலகலணு குதன்முதலாம் விவகா ரங்கள்
பூண்டவள வைகண்மனவாக் காதி யெல்லாம்
பொருந்தாம லகம்புறமும் புணர்க்கை யாகி. (கஙு)

ஆகியசற் காரியவூ கத்துக் கேற்ற
வமலமாய் நடுவாகி யனந்த சத்தி
யோகமுறு மானந்த மயம தாகி
யுயிர்க்குயிரா யெந்நாளு மோங்கா நிற்ப
மோகவிருண் மாயைவினை யுயிர்கட் கெல்லா
மொய்த்ததென்கொ லுபகார முயற்சி யாகப்
பாகமிக வருளவொரு சத்தி வந்து
பதிந்ததென்கொ லெனுமப் பான்மை யென்கொல். (கச)

நானென்னு மோரகந்தை யெவர்க்கும் வந்து
நலிந்தவுடன் சகமாயை நானு வாகித்
தான்வந்து தொடருமித்தால் வளருந் துன்பச்
சாகரத்தின் பெருமையெவர் சாற்ற வல்லா
ரூனென்று முடலென்றுங் கரண மென்று
முள்ளென்றும் புறமென்று மொழியா நின்ற
வானென்றுங் காலென்றுந் தீநீ ரென்று
மண்ணென்று மலையென்றும் வனம தென்றும். (கரு)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
யலையலையா யடிக்குமின்ப துன்ப மென்று
மதைவிளைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ் சமயமென்றுந் தெய்வ மென்றுஞ்
சாதகரென் றும்மதற்குச் சாட்சி யாகக்
கலைபலவா நெறியென்றுந் தர்க்க மென்றுங்
கடலுறுநுண் மணலெண்ணிக் காணும் போதும். (௧௬)

காணரிய வல்லவெல்லாந் தானே கட்டுக்
கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
வீணினிற்கர்ப் பூரமலை படுதீப் பட்ட
விந்தையெனக் காணவொரு விவேகங் காட்ட
வூணுறக்க மின்பதுன்பம் பேரு ராதி
யொவ்விடவு மெனைப்போல வுருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை யீர்க்குங்
கொள்கையென வருண்மௌன குருவாய் வந்து. (௧௭)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தன்கை
வசமெனவே யத்துவா மார்க்க நோக்கி
யைந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
யிந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேம்யாம். (௧அ)

அறிவாகி யானந்த மயமா யென்று
மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிறியாமற் றண்ணருளே கோயிலான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
னெறியாகக் கூறுவன்கே ளெந்த நாளு
நிர்க்குண நிற்குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்க
சிற்சுகம்பெற் றிடுக பந்தந் தீர்கவென்றே. (௧௯)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக் கேதான்
சிந்தையில்லை நானென்னும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந் தோற்ற மில்லை
யந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை. (உ0)

இல்லையில்லை யென்னினென்று மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச்
சொல்லரிய தன்மையதா யான்று னென்னத்
தோன்றுதெல் லாம்விழுங்குஞ் சொரூப மாகி
யல்லையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குந் தானே. (உ௧)

தானான தன்மயமே யல்லா லொன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப்
போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வே றின்று
ஞானகா ரத்தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு
மானாலு மிதன்பெருமை யெவர்க்கார் சொல்வா
ரதுவான லதுவாவ ரதுவே சொல்லும். (உ௨)

அதுவென்று லெதுவெனவொன் றடிக்குஞ் சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னை யாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமா னந்த
கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன். (உ௩)

பாராதி விண்ணனைத்து நீயாச் சிந்தை
பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
வாராயோ வென்ப்ராண நாதா வென்பேன்
வலைத்துவலைத் தெனைநீயா வைத்துக் கொண்டு
பூராய மாமேலொன் றறியா வண்ணம்
புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலம்பி யுள்ளே
நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர் சோர
நெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன். (உ௪)

ஆயுமறி வாகியுன்னைப் பிரியா வண்ண
மணைந்துசுகம் பெற்றவன்ப ரையோ வென்னத்
தீயகொலைச் சமயத்துஞ் செல்லச் சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
கடன்மலையெங் கேயெனவுங் கவலை யாவேன்
வாயில்கும்பம் போற்கிடந்து புரள்வேன் வானின்
மதிகதிரை முன்னிலையா வைத்து நேரே. (உரு)

நேரேதா னிரவுபகல் கோடா வண்ண
நித்தம்வர வுங்களையிந் நிலைக்கே வைத்தா
ராரேயங் கவர்பெருமை யென்னே யென்பே
னடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்
பேராதே சுழல்கின்றா யென்பேன் வந்து
பெய்கின்ற முகில்காளெம் பெருமா னும்போற்
றூராள மாக்கருணை பொழியச் செய்யுஞ்
சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன். (உசு)

கருந்தரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக்
கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சி யாக
வருபொருளெப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்
மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாங்கே
துரியவறி வுடைச்சேட னீற்றி னுண்மை
சொல்லாயோ சொல்லென்பேன் சுருதி யேநீ
யொருவரைப்போ லனைவருக்கு முண்மை யாமுன்
னுரையன்றோ வுன்முடிவை யுரைநீ யென்பேன். (உஎ)

உரையிறந்து பெருமைபெற்றுத் திரைக்கை நீட்டி
யொலிக்கின்ற கடலேயிவ் வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைத்தா ரியாரே யென்பேன்
கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமல மேவும்
வரிசிறைவண் டினங்காளோ திமங்கா ளேது
மார்க்கமன்றோ நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணமாம் பொருளைக் கண்டு
பேசியதுண் டோவொருகாற் பேசு மென்பேன். (உஅ)

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை
யோட்டுதல்போ னுன்பேதை யுப்போ டப்பை
மருவவிட்டெங் கர்ப்பூர மதனிற் றீபம்
வயங்கவிட்டு மைக்கியமுன் னி வருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமென்றே வன்று தானே
யானுளனென் றும்மெனக்கே யாண வாதி
பெருகுவினைக் கட்டென்று மென்னுற் கட்டிப்
பேசியதன் றேயருணூல் பேசிற் றன்றே. (உகூ)

அன்றுமுத லின்றைவரைச் சனன கோடி
யடைந்தடைந்திங் கியாதனையா லழிந்த தல்லா
லின்றைவரை முத்தியின்றே யெடுத்த தேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான்
றுன்றுமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேனைத்
தொழும்புகொளச் சீகாழித் துரையே தூது
சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவ லோய்நஞ்
சிவனப்பா வென்றவருட் செல்வத் தேவே. (௩0)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவே யென்பேன்
திருமூலத் தேவேயிச் சகத்தோர் முத்திக்
காவ லுறச் சிவவென்வாக் குடனே வந்த
வரசேசும் மாவிருந்துன் னருளைச் சாரப்
பூவுலகில் வளரருணை கிரியே மற்றைப்
புண்ணியர்கா ளோவென்பேன் புரையொன் றில்லா
வோவியம்போ லசைவறவுந் தானே நிற்பே
னோதரிய துயர்கெடவே யுரைக்கு முன்னே. (௩க)

ஓதரிய சுகர்போல வேனே னென்ன
வொருவரிலை யோவெனவு முரைப்பேன் றனே
பேதமபே தங்கெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற் பெரிய மோன
நாதனொரு தரமுலகம் பார்க்க விச்சை
நண்ணுனே வென்றென்றே நானு வாகிக்
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா மிற்றேன்
கருத்தறிந்து புரப்பதுன்மேற் கடன்முக் காலும். (௩உ)

காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன் மதங்க ளாகி
மதாதீத மானவருண் மரபு வாழி
சாலமிகு மெளியேனிவ் வழக்குப் பேசத்
தயவுவைத்து வளர்த்தவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற் பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (௩௩)

தேன்முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின்மேவு
நான்முகத் தேவேநின்றா ணாட்டிய வகிலமாயை
காண்முயற் கொம்பேயென்கோ கானலம் புனலேயென்கோ
வான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும். (௧)

வேண்டுவ படைத்தாய்நுந்தை விதிப்படி புரந்தானத்தைக்
காண்டக வழித்தான்முக்கட் கடவுடா ணிணையவாற்றா
லாண்டவ னெவனோவென்ன வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வல்லதீர வெம்மனோர்க் கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டன வல்லவென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண்ணே
கொண்டது பரமானந்தக் கோதிலா முத்தியத்தாற்
பண்டையிற் படைப்புங்காப்பும் பறந்தன மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றான்யாவன். (௩)

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளி நெடுமூச்சாகக்
களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப் பொலியப்பூமி
வளர்ந்ததா ளென்னவுள்ள மன்றெண மறையொன்றின்றி. (௪)

மறைமுழக் கொலிப்பத்தானே வரதமோ டபயக்கைகண்
முறைமையி னோங்கநாத முரசெனக் கறங்கவெங்குங்
குறைவிலா வணநிறைந்து கோதிலா நடனஞ்செய்வா
னிறையவ னெனலாமியார்க்கு மிதயசம் மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே
மல்லன்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவு ளென்னிற்
றொல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது
நல்லது மாயைதானு நானென வந்துநிற்கும். (௬)

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றாகவேதான்
றேனென ருசிக்குமன்பாற் சிந்தைநைந் துருகும்வண்ணம்
வானென நிறைந்தானந்த மாகடல் வளைவதின்றே. (௭)

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுஞ்சூ னியமாமுத்தி
நன்றொடு தீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி
னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. (௮)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமென்னி
னல்லவன் சாருவாக னான்சொலு நெறிக்குவீணிற்
றொல்லையே னேகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதிங்
கொல்லைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடுவனந்தோ. (௯)

அந்தணர் நால்வர்காண வருட்குரு வாகிவந்த
வெந்தையே யெல்லாந்தானென் றியம்பின னெமைப்படைத்த
தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையன்றோ
பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய். (௧௦)

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. (௧)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. (௩)

வாழ்வினைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறெனானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றாண்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே. (௪)

நானுனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாவுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே. (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளனைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றாற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறான்
றுன்னேன்பன்னூலுலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே. (எ)

மூன்றாதமூவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றாயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச

மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தநின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியின்னாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றாற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ. (௯)

எந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்சொற்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (௧௦)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிடமே யருளா நிஷ்டையரு ளொட்டுந்
தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்
றட்டியெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம்
பெற்றாரே பிறவாமை பெற்றார் மற்றுந்தான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த
வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே. (௧)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குணக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
றருமொழியிங் குணக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (உ)

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற் றுநில்
லெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறைசொண் டடிநீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. (ங)

இடம்பொரு ளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீ வாடா
மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே யிடமந்த மாநிலத்தே பொருளுந்
திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்
செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே. (ச)

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போற்
பார்த்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தன்றோ வதுவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலைவை யாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. (ரு)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட்
டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பக லற்ற
வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வா யின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே. (சு)

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டா நமது
குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
கோலமெல்லா நன்குருகுங் குறைவுநிறை வறவே
விடியுமுத யம்போல வருளுதயம் பெற்ற
வித்தகரோ டெங்கூடி விளையாட லாகும்
படிமுழுதம் விண்முழுதுந் தந்தாலுங் களியாப்
பாலருட னுன்மத்தர் பிசாசர்குணம் வருமே. (எ)

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய்
வானுதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக் கனன்மே
லிட்டமெழு காவுருக்கு மின்பவெள்ள மாகிக்
கரும்போ கண்டோசீனிச் சருக்கரையோ தேனோ
கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணர்வா
ரரும்பேரநன் மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி
யறிவாளோ வபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான் விளங்கும். (அ)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத்
தன்மையினுற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான
கோனுக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ் ஞான
வானுக வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான்
மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத்ததுமுன் மனமே
யாறுலு மனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை
யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே. (கூ)

பொன்னைமாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடே
னென்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதனே
யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டுவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே. (க)

தன்ன தென்றுரை சாற்று வனவெலா
நின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தே
னின்ன மென்னை யிடருறக் கூட்டினுற்
பின்னை யுய்கிலென் பேதைய னுவியே. (உ)

ஆவியே யுனை யானறிவாய் நின்று
சேவியேன் களச் சிந்தைதிறை கொடேன்
பாவியே னுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவியா ளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. (ரு)

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியன் பிழைப்ப னோ
வாலமுண்டு மமிர்துரு வாய் வந்த
கால மெந்தை கதிநிலை காண்பதே. (சு)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேனும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும் பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே. (ரு)

நிற்கு நன்னிலை நிற்கப்பெற் றாரருள்
வர்க்க மன்றி மனிதரன்றே யையா
துர்க்குணக் கடற் சோங்கன்ன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண் டெனபெயர் சொல்வதே. (சு)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தத லாலரு
ளெல்லை யுன்னி யெனையங்கு வைத்திலேன்
வல்லை நீயென்னை வாவென் றிடாவிடிற்
கல்லை யாமிக் கருமி நடக்கையே. (எ)

கையு மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
யைய தந்ததற் கைய மினியுண்டோ
பொய்யனேன் சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே. (அ)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற வைத்த நடுவதே. (கூ)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த னுணருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்ம யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்பொற் சோதியே. (க0)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேமுழு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பர் வாழ்வினுக் கிச்சைவைத் தேன்மன
நம்பி வாவெனி னுனென்கொல் செய்வதே. (கக)

செய்யுஞ் செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நின்னதென் றெண்ணு மறிவின்றி
வெய்ய காம வெகுளி மயக்கமாம்
பொய்யிலே சுழன் றேனென்ன புன்மையே. (கஉ)

புன்புலா னரம் பென்புடைப் பொய்யுட
லன்பர் யார்க்கு மருவருப் பல்லவோ
வென்பொலா மணி யேயிறை யேயித்தாற்
றுன்ப மன்றிச் சுகமொன்று மில்லையே. (கந)

இல்லை யுண்டென் றெவர்பக்க மாயினுஞ்
சொல்லவோ வறியாத தொழும்பன் யான்
செல்ல வேறொரு திக்கறி யேனெலாம்
வல்ல நீயெனை வாழ்விக்க வேண்டுமே. (கச)

வேண்டுஞ் சீருண் மெய்யன்பர்க் கேயன்பு
பூண்ட நானென் புலமறி யாததோ
வாண்டை நீயுன் னடியவ னென்று
தூண்டுவே னன்றித் தொண்டனென் சொல்வதே. (கரு)

எனக்குளே யுயி ரென்ன விருந்தநீ
மனக்கிலே சத்தை மாற்றல் வழக்கன்றோ
கனத்த சீருட் காட்சிய லாதொன்றை
நினைக்கவோ வறி யாதென்ற னெஞ்சமே. (கசு)

நெஞ் சுகந்துனை நேசித்த மார்க்கண்டர்க்
கஞ்ச லென்ற வருளறிந் தேயையா
தஞ்ச மென்றுன் சரணடைந்தே னெங்குஞ்
செஞ் செவேநின்ற சிற்சுக வாரியே. (கஎ)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரிதான நின் சின்மயத் தேயென்று
லாரிலே யுள தாவித் திரளதை
யோரிலே னெனை யாண்ட வொருவனே. (கஅ)

ஒருவ ரென்னுளத் துள்குங் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோவெனை யாளுடை யண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதைவிரிக் கிறேனோ
பெருகு நாளினிப் பேசவிதி யின்றே. (கக)

இன்று னக்கன் பிழைத்தில ஞனென்றே
யன்று தொட்டெனை யாளரசே யென்று
நின்றரற்றிய நீலனைக் கைவிட் டான்
மன்ற மெப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே. (உ0)

வாழ்த்து நின்னருள் வாரம்வைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனு முய்வனோ
சூழ்த்து நின்றதொ ழும்பரையா னந்தத்
தாழ்த்து முக்கண ருட்செம்பொற் சோதியே. (உக)

சோதி யேசுட ரேசுக மேதுணை
நீதி யேநிச மேநிறை வேநிலை
யாதி யேயுனை யானடைந் தேன்கம்
வாதி யாதருள் வாயருள் வானையே. (உஉ)

வானைப் போலவளைந் துகொண் டானந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச் சேர்ந்துக லந்தமெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவ னுனெனு
மீனப் பாழ்கெட வென்று மிருப்பனே. (உங)

இரும்பைக் காந்தமி ழுக்கின்ற வாறெனைத்
திரும்பிப் பார்க்கவொட் டாமற் றிருவடிக்
கரும்பைத் தந்துகண் ணீர்கம்ப லையெலா
மரும்பச் செய்யென தன்னையொப் பாமனே. (உச)

அன்னை யப்பனென் னுவித்துணை யெனுந்
தன்னை யொப்பற்ற சற்குருவென் பதென்
னென்னைப் பூரண வின்பவெ ளிக்குளே
துன்ன வைத்த சுடரெனத் தக்கதே. (உரு)

தக்க கேள்வியிற் சார்ந்தநற் பூமியின்
மிக்க தாகவிளங் குமுத லொன்றே
யெக்க ணுந்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தொக்க நின்றுமொன் ருய்நிறை வானதே. (உசு)

ஆனமான சமயங்க ளாறுக் குந்
தானமாய் நின்று தன்மயங் காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தீனனே னின்பந் தேக்கித் திளைப்பனே. (உஎ)

தேக்கி யின்பந் திளைக்கத் திளைக்கவே
யாக்கமா யெனக் கானந்த மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரணந்
தாக்கி நின்றவா தன்மய மாமதே. (உஅ)

அதுவென் றுன்னு மதுவு மறநின்ற
முதிய ஞானிகண் மோனப் பொருளது
வெதுவென் றெண்ணி யிறைஞ்சுவ னேழையேன்
மதியு ணின்றின்ப வாரிவ ழங்குமே. (உகூ)

வாரிக் கொண்டெனை வாய்மடுத் தின்பமாய்ப்
பாரிற் கண்டவை யாவும் பருகினை
யோரிற் கண்டிடு மூமன் கனவென
யாருக் குஞ்சொல வாயிலை யையனே. (௩௦)

ஐயமற்ற வதிவரு ணர்க் கெலாங்
கையி லாமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேயிந்த மேதினி மீதுழல்
பொய்ய னேற்குப் புகலிட மெங்ஙனே. (௩க)

எங்ங னேயுய்ய யானென தென்பதற்
றங்ங னேயுன் னருண்மய மாகிலேன்
றிங்கள் பாதி திகழப் பணியணி
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுத லெந்தையே. (௩உ)

கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சிகை யாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை பகர்வது மந்திரம்
மண்ணொ டைந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
யண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே. (௩௩)

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடியனே னுமுன் காரணங் காண்பனோ
நெடிய வானென வெங்குநி றைந்தொளி
ரடிக ளேயர சேயரு ளத்தனே. (௩௪)

அத்தனே யகண்டா னந்தனே யருட்
சுத்தனேயென வுன்னைத் தொடர்ந் திலேன்
மத்த னேன்பெறு மாமல மாயவான்
கத்தனே கல்வி யாதது கற்கவே. (௩௫)

கற்று மென்பலன் கற்றிடு நூன்முறை
சொற்ற சொற்கள் சுகாரம்ப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டு நிருவிகற் பச்சுகம்
பெற்ற பேர்பெற்ற பேசாப் பெருமையே. (௩௬)

பெருமைக் கேயிறு மாந்து பிதற்றிய
சருமிக் கையகதியு முண்டாங் கொலோ
வருமைச் சிரன்பர்க் கன்னையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுன்ம னாந்தமே. (௩௭)

உன்ம னிக்குளொ ளிர்பரஞ் சோதியாஞ்
சின்மயப் பொருளே பழஞ் செல்வமே
புன்மலத் துப்புழு வனபா வியேன்
கன்மனத் தைக் கரைக்கக் கடவதே. (௩௮)

கரையி லின்பக் கடலமு தேயிது
வரையி னானுனை வந்து கலந்திலே
னுரையி லாவின்ப முள்ளவர் போலவித்
தரையி லேநடித் தேனென்ன தன்மையே. (௩௯)

மையுலாம் விழி மாதர்க டோதகப்
பொய்யி லாழும் புலையினிப் பூரைகாண்
கையிலா மலகக் கனிபோன் றவென்
னையனே யென்னை யாளுடை யண்ணலே. (௪௦)

அண்ண லேயுன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னாலுனைக் காணவும் வாவெனப்
பண்ணி னாலென் பசுத்துவம் போயுயும்
வண்ண மாசம னோலயம் வாய்க்குமே. (௪௧)

வாய்க்குங் கைக்கு மௌன மௌனமென்
றேய்க்குஞ் சொற்கொண் டிராப்பக லற்றிடா
நாய்க்கு மின்பமுண் டோநல்ல டியவரைத்
தோய்க்கு மானந்தத் தூவெளி வெள்ளமே. (௪௨)

தூய தானது ரியவறி வெனுந்
தாயுநீ யின்பத் தந்தையு நீயென்றுற்
சேயதா மிந்தச் சிவத்திர ளன்றோ
வாயும் பேரொளி யானவ கண்டமே. (சரு)

அகண்ட மென்ன வருமறை யாகமம்
புகன்ற நின்றன்மை போதத் தடங்குமோ
செகங்க ளெங்குந் திரிந்துநன் மோனத்தை
யுகந்த பேருனை யொன்றுவ னையனே. (சச)

ஐயனே யுனையன்றி யொரு தெய்வங்
கையினுற் றொழவுங் கருதேன் கண்டாய்
பொய்ய னுகிலும் பொய்யுரை யேன்சுத்த
மெய்ய னுமுனக் கேவெளி யாகுமே. (சரு)

வெளியி னின்ற வெளியாய் விளங்கிய
வொளியி னின்ற வொளியாமுன் றன்னைநான்
றெளிவு தந்தகல் லாலடித் தேவென்று
களிபொ ருந்தவன் றேகற்ற கல்வியே. (சசு)

கல்லை யுற்ற கருத்தினர் கார்நிறத்
தல்லை யொத்த குழலின ராசையா
லெல்லை யற்றம யல்கொள வோவெழிற்
றில்லை யிற்றிக ழுந்திருப் பாதனே. (சஎ)

திருவ ருட்டெய்வச் செல்வி மலைமக
ளுருவி ருக்கின்ற மேனியொ ருபரங்
குருவை முக்கணெங் கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருக்கின்ற கன்மமிங் கில்லையே. (சஅ)

கன்ம மேது கடுநரகே துமேற்
சென்ம மேதெனைத் தீண்டக் கடவதோ
வென்ம னேரத மெய்தும் படிக்கரு
ணன்மை கூர்முக்க ணுதனி ருக்கவே. (சகூ)

நாதகீத னென்னுதன் முக்கட் பிரான்
வேதவே தியன் வெள்விடை யூர்திமெய்ப்
போதமாய் நின்ற புண்ணியன் பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றிலை பாழ் நெஞ்சே. (ருo)

மற்று னக்கும யக்கமென் வன்னெஞ்சே
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுத லோனருள்
பெற்ற பேரவ ரேபெரி யோரெலா
முற்று மோர்ந்தவர் மூதுரை யர்த்தமே. (ருக)

உரை யிறந்துளத் துள்ளவி காரமாந்
திரைக டந்தவர் தேடுமுக் கட்பிரான்
பரைநி றைந்த பரப்பெங்ங னங்ஙனே
கரைக டந்தின்ப மாகக்க லப்பனே. (ருஉ)

கலந்த முத்தி கருதினுங் கேட்பினு
நிலங்க ளாதியு நின்றெமைப் போலவே
அலந்து போயின மென்னு மருமறை
மலர்ந்த வாய்முக்கண் மாணிக்கச் சோதியே. (ருங)

சோதியா தெனைத் தொண்டருட் கூட்டியே
போதியாத வெல்லா மெளப் போதிக்க
வாதிகா லத்தி லுன்னடிக் காந்தவ
மேதுநான் முயன் றேன்முக்க ணெந்தையே. (ருச)

எந்த நாளைக்கு மீன்றருடாயென
வந்த சீரருள் வாழ்கவென் றுன்னுவேன்
சிந்தை நோக்கந் தெரிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காக்குந் தயாமுக்க ணாதியே. (ருரு)

கண்ண கன்றவிக் காசினி யூடெங்கும்
பெண்ணொ டாண்முத லாமென் பிறவியை
யெண்ண வோவரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே. (ருசு)

காக்கு நின்னருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புந்திக் கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நின்பர மன்பினை
ராக்க மேமுக்க ணானந்த மூர்த்தியே. (ருஎ)

ஆனந் தங்கதி யென்னவென் றனந்த
மோனஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கணெங்
கோனிங் கீந்த குறிப்பத னுல்வெறுந்
தீனன் செய்கை திருவருட் செய்கையே. (ருஅ)

ணாகையினாற் றொழு தேத்திக் கசிந்துள
மெய்யி னானுனைக் காணவி ரும்பினே
னையனே யரசே யருளே யருட்
டைய லோர்புறம் வாழ்சக நாதனே. (௫௯)

ஜகத்தின் வாழ்வைச் சதமென வெண்ணியே
மிகுத்த தீமை விளையவிளைக் கின்றே
னகத்து ளாரமு தாமைய நின்முத்திச்
சுகத்தி னான்வந்து தோய்வதெக் காலமே. (௬௦)

காலமுன் றுங்கடந் தொளி ராநின்ற
சீலமே நின்றிரு வருளா லிந்த்ர
சாலமாமிச் சகமென வெண்ணி நின்
கோல நாடுத லென்று கொடியனே. (௬௧)

கொடிய வெவ்வினைக் கூற்றைத் துரந்திடு
மடிகளாம் பொருளே நினக்கன் பின்றிப்
படியி லேழமை பற்றுகின் றேன்வெறு
மிடியி னேன்கதி மேவும்வி தியின்றே. (௬௨)

விதியை யும்விதித் தென்னை விதித்திட்ட
மதியை யும்விதித் தம்மதி மாயையிற்
பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருட்
சதியை யெப்படிக் கண்டு களிப்பதே. (௬௩)

கண்ட கண்ணுக்குக் காட்டுங் கதிரெனப்
பண்டு மின்றுமென் பாணின் றுணர்த்திடு
மண்ட னேயுனக் கோர்பதி னாயிரந்
தெண்ட னென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல் வேண்டுமே. (௬௪)

வேண்டும் யாவு மிறந்துவெ ளியிடைத்
தூண்டு வாரற்ற சோதிப்பிரா னின்பாற்
பூண்ட வன்பர்தம் பொற்பணி வாய்க்குமே
லீண்டு சன்ம மெடுப்ப னனந்தமே. (௬௫)

எடுத்த தேகமி றக்குமுனே யெனைக்
கொடுத்து நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனோ
வடுத்த பேரறி வாயறியா மையைக்
கெடுத்த வின்பக் கிளர்மணிக் குன்றமே. (௬௬)

குன்றி டாதகொ ழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யார்துணை யாருற வார்கதி
யென்று நீயெனக் கின்னருள் செய்வதே. (சுஎ)

அருளெ லாந்திரண் டோர்வடி வாகிய
பொருளெ லாம்வல்ல பொற்பொது நாதவென்
மருளெ லாங்கெடுத் தேயுள மன்னலா
விருளெ லாமிரிந் தெங்கொளித் திட்டதே. (சுஅ)

எங்கு மென்னை யிகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செய்த பழவினை பற்றற்று
லங்கணு வுன்னடி யிணை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சகத்திலே. (சுகூ)

உண்டவர்க் கன்றி யுட்பசி யோயுமோ
கண்டவர்க் கன்றிக் காதல டங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யானென்று தோன்றுவான்
வண்ட மிழ்க்கிசை வாகம திக்கவே. (எ0)

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையு மத்தமும்
பொதியுஞ் சென்னிப் புனிதநின் பொன்னடிக்
கதியைவிட் டிந்தக் காமத்தி லாழ்ந்தவென்
விதியை யெண்ணி விழிதுயி லாதன்றே. (எக)

அன்றெ னச்சொல வாமென வற்புத
நன்றெ னச்சொல நண்ணிய நன்மையை
யொன்றெ னச்சொன வொண்பொரு ளேயொளி
யின்றெ னக்கருள் வாயிரு ளேகவே. (எஉ)

இருவ ரேபுகழ்ந் தேத்தற் கினியரா
மொருவ ரேதுணை யென்றுண ராய்நெஞ்சே
வருவ ரேகொடுங் காலர்கள் வந்தெதிர்
பொருவ ரேயவர்க் கென்கொல் புகல்வதே. (எரு)

புகழுங் கல்வியும் போதமும் பொய்யிலா
வகமும் வாய்மையு மன்பு மளித்தவே
சுகவி லாசத்து ணைப்பொரு டோற்றமாங்
ககன மேனியைக் கண்டன கண்களே. (எச)

கண்ணு ணின்ற வொளியைக் கருத்தினை
விண்ணு ணின்று விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும் பகலுமே
நண்ணு கின்றவர் நான்றொழுந் தெய்வமே. (எரு)

தெய்வம் வேறுள தென்பவர் சிந்தனை
நைவ ரென்பது நற்பர தற்பர
சைவசிற் சிவனே யுனைச் சார்ந்தவ
ருய்வ ரென்பதும் யானுணர்ந் தேனுற்றே. (எசு)

உற்ற வேளைக் குறுதுணை யாயிந்தச்
சுற்றமோ நமைக் காக்குஞ்சொ லாய்நெஞ்சே
கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதல் பாதமே
பற்ற தாயிற் பரசுகம் பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம் பொருளே பரம் பற்றினு
லுற்றமா தவர்க் குண்மையை நல்குமே
மற்றும் வேறுள மார்க்கமெ லாமெடுத்
தெற்று வாய்மன மேகதி யெய்தவே. (எஅ)

ஆ ர ண ம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளுங், காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனுற்போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. ()

இடமொருமடவாளுலகனைத்தீந்திட்டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந், தட்முறுமகில மடங்குநாளம்மை தன்னையுமொழித்து விண்ணெனவே, படருறுசோதிக்கருணையங்கடலேபாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக், கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்கவர்ந்தெனை வளர்ப்பதுன்கடனே. (உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்துமண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா, தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கையானந்தமாகவேயலந்தேன், களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக் காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ, ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்குமுண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமெனீங்காவென்னைவாவாவென்றுலப்பிலாவானந்தமா ன, வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலேவெப்பிலாத்தண்ண ருள்விளக்கே, கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பேகருவெனக்கிட ந்தபாழ்மாயப், பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்பாலிப்பதுன் னருட்பரமே. (ச)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருள்பழுத்துச், சுர ந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமேசோதியேதொண்டனேனின்னை,யிர ந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொரும லிருந்ததுமென் கணிலிருட் டைக், கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்கருதினேன்கரு த்திதுதானே. (ரு)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங் காரணங்கண்டுசும்மா தான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம் வருந்தினேன்மதியி ன்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா டுணர்பவர்யாவ ருலகவர்பன் னெறியெனக்குப், பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (சு)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவுமறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக் குடிகெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப் படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே(எ)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென் றெண்ணுவேனெவ்வொ ருகாலம், புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்பொருந்துவே னஃதொருகாலம், பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன் பித்த னேனன்னிலைபெறநின், றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்சச்சி தானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக் கொள்கையை யுணர்த்தி னையதனுற், கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக் கண்ட, திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ் சேருமோ வாவலோமெத்த, வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமயமளவிடாவானந்தவடிவே. (கூ)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா மார்க்கமாய் நீக்கருஞ்சுக மாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குன்மோனமல் லால்வழியுண்டோ, படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்தபசுங்கொம்பைய டக்கியோர்கல்லா, லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசேயன்பரைப்பரு குமாரமுதே. (௧0)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனூர்க்காளாக்கினையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே. (௨)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே. (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவானிரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணுவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாட்ற்
கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறாயே.

கூறாநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறாநின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே. (எ)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதென்றிங்கறியேனேநம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணாக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
எண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தி யெனையுஞ்சுமையாளா
கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியேகூத்தாட்டினையேநினதருளாற் [க்
வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலகவியப்பனைத்து [ன்.
மேட்டுக்கடங்காச்சொற்பனம்போ லெந்தாயிருந்ததென்சொல்வே

வ ம் ப னே ன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டுமென்னருள்வெள்ளராய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென்றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தேனுய்ந்தேனினியொன்றுங்குறைவிலேனே. (௧)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக்கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித்துளைந்துநான்றோன்றாவாறுள்
ளுறையிலேயுணர்த்திமோனவொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே. (௨)

இருநிலமாதிநாதமீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூயபேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக்கடவுணின்காட்சிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ்வுண்டோவஞ்சனேற்கே. (௩)

வஞ்சனையழுக்காறாதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மேனெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையுமருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே. (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநாளெந்நாளோ
மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமாதவர்க்கிரண்டற்றோங்குந்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே. (சு)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறாநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லலறுனே. (எ)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவாயோ
பானலங்கவர்ந்ததிஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினனே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாநாதநீநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத் தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே. (கூ)

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (கo)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறேனுரு
மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனசைவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (க)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னேனனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்பவெழுந்தெழுந்தையநின்ச ரண, மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபயமென்றஞ்சலிசெ ய்துள், ளுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்துநானசைவ றநிற்பத், தொடர்ந்துநீயெனையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியே யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம்யாவுமற்றகம்புறநிறைந்த,சோ தியாய்ச்சுகமாயிருந்தவெம்பெருமான்றொண்டனேன் சுகத்திலேயி ருக்கப்,போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோபுன்மையேனென் செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்றதன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ தியினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங் காமத், தீயிலேவெதுப்பியுயிரொடுந்தின்னச்சிந்தைநைந்துருகிமெய் ம்மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன்றாயினுங்கருணை யாமன்று, ளுயகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே.

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை ந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்கு மார்க்கமேமருளர்தாமறி யா, மோனமேமுதலேமுத்திநல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய் யுந், தானமேதவமேநின்னைநாணினைந்தேன் றமியனேன்றனைமறப் பதற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும்வந்துநின்னன்பர்தம்பணியா மறமதுகிடைக்கினன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினிமித்தந் துறவதுவேண்டுமெளனியாயெனக்குத்தூயநல்லருடரினின்னம் பிறவியும்வேண்டும்யானெனதிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே.()

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே நற்றவத்துணையேயானந்தக்கடலேஞாதுருஞானஞேயங்க ளற்றவர்க்கறுதநட்புடைக்கலப்பேயநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு,கற் றதுங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டுமன்புடைச்சோதியேசெ ம்பொன், மன்றுண்மூக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவான மேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத்துரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பமு மாகி,நின்றவாதனையைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரம்யானே

யாரெனல்காணேன்பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தபேரொளிநீ
தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத் தன்னவனாக்கவுந்தருங்காண
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டென்னா மார்க்கமாநெறிதந்துமாறு
தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிற்பரசிவமே. [த்

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாயிறைவாவினியேனும்
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளாணிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.()

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத்தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமைமன்னாதொருதன்மைத்தாகிக்
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின்றன்னைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே. (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய் நிற்கையினாற், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும்பொருணீநின்னையன்றிச்செறியாப்பொருணான்பெறும்பேற்றை, நெறிநின்றொழுகவிசாரித்தானினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய் யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்டு, நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன், மனதென்பதுமோவென்வசமாய்வாராதையநின்னருளோதனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே.(௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாலுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடநன்னெறியா, மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வைநிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொரு பாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியையென்னுட்பதிப்பதென்று கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந்தித்தித்துருகத்தெவிட் டாத,வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்களறியவிடத்தையமிர்தாக்கும்
பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோயாவிக்குரியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தகலைகளெல்லா
மூராலொருநாட்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங்கொழிந்திடுமே.

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுநினவென் றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய்நில்லாதழிவழக்காய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென்மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னோ
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௧௦)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ்செனவுமன தலையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ,தேசு பழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. ( )

இரப்பானங்கொருவனவன் வேண்டுவகேட் டருள்செயென வேசற்றேதான், புரப்பான்றனருளுடியிருப்பதுபோலெங்குநிறை பொருளேகேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான்வேண்டுவகே ட்டிரங்கெனவேமௌனத்தோடந், தரப்பான்மையருணிறைவிலி ருப்பதுவோபராபரமேசகசநிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞானமெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல்லுரைத்தனையெயதனையுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சோவைரமாண, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணாங் கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (ரு)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (௬)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற்குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம்
விடுக்கின்றோர்கள்பாற்பிரிகிலாதுள்ளன்புவிடாதே
யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
ரொடுக்கின்றோர்களைச்சோதியாததுபரஞ்சோதி. (௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்கர்லஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்பைந்தொடிகண்ணிணைதேக்கநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கட்டு மப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிதியெனப்பல்காலுநெஞ்சோனான்மொழிந்தேனேநின், றன்னிலையைக்காட்டாதேயென்னையொன்றாச்சூட்டாதேசரணுன்போந்த, வந்நிலையேநிலையந்தநிலையிலேசித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர் நாடினரே. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென் றறியாமலியானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமின்னம்வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவணந்தன்மயமாயருள்பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே. (கo)

காதிலோலையைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன்
மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ்
சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானாற், கண்டவரார்கேட்டவராருன்றனுன்னைக்காண்பதல்லாலென்னறிவாற்காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புதல்வனோடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும், புண்டரிகபுரத்தினினாதாந்தமௌன போதாந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே.

பொறியிற்செறியைம்புலக்கனியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்து
மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேனோ
வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப்
பிறிவற்றிருக்கும்பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே. ( )

உரையுணர்விறந்துதம்மையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறாப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநின்னைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருத்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோபோக்கினேன்வீணேகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்தவண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (கசு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைபொய்யிருளாந்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டேடவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளில்லையென்ரோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டுன்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுளவேழையரையவிங்கெவரே. (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
ஞேயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னயனேயெனையாளுடைமுக்கணுயகனே. (௨0)

காந்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக் காந்தத்தொன்று, தேய்ந்தவிடமெங்கே தானங்கேதான்சலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற்பேசாமைநின்றநிலைவாய்க்குமன்றே. (௨௧)

பொற்புறுங்கருத்தேயகமாயதிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரென்விழிகதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறென்கொனிமலா. (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணர்விலையன்றித்தமியே
னெந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பராவுய்குவேனேழை. (௨௩)

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந் தொடரவொண்ணு வருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்நன்னர்நெஞ்சந்தன்னலமுநணுகுவேனே, வில்லாளியாயுலகோயிரையீன்றிட் டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக், கல்லாலின்கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக்கற்பகமேபராபரமேகை லைவாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாநுதலினி லிந்திரியம்பத்துஞ் சத்தாதிவசனுதி வாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனேடுநின்றதுமுப்பானைந்துநிலவுங் கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசனுதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட நுவல்வரிரு பத்தைக் தாநுண்ணியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ் சொல்லரியபுருடனுடன் மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடுமென்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத மதனிடையேபுருடனொன்றியமருஞானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவரவத்தையைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே. (௨௬)

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப்புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டும். (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினான்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுள்வா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணருதல்போதம். (௨௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩௦)

கடத்தைமண்ணெனலுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனலிறந்தபோதோசொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய். (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [ன்றி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான் முளைத்துத்தோ
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபரந்தேனேவஞ்சனேனே.()

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தக்ஷிணாதிக்கமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றறும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றறும்பெனமலரெனப்பேரறிவர்கிக்
சற்றறும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். (௩௪)

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனலவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ. (௩௫)

அருள்வடிவேழுமூர்த்தமவைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனக்கில்லைமுன்பின்வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிகின்றேனே.()

எத்தனைபிறப்போவெத்தனையிறப்போ வெளியனேற்கிதுவரை யமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனந் தோ, சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினைவே சென்மமுமினியெனலாற் றா, வைத்திடிங்கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான் பொருளே. (௩௭)

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத்துநீயா கா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேன்முன்னை யிருவினைவாத னையன்றோ, தீன்பொருளானவமிர்தமேநின்னைச் சிந்தையிற்பாவ னைசெய்யு, நான்பொருளானேனல்லனல்லரசோா னிறந்திருப்ப துநாட்டம். (௩௮)

நாட்டமூன்றுடைய செந்நிறமணியே நடுவுறுநாயக விளக்கே, கோட்டமில்குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்குணமே கோதிலாவமிர்த மேநின்னை, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ணமாச்சேர்த்துவாய்மடுத்தருந் தினனுங்கே, பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்ததுபோற்பற்றயர்ந்திருப்ப தெந்நாளோ. (௩௯)

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன்பெனு நெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தென்னக்கலந்தெனை மேவிடக்கருணை,மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென் மனமெனுங்கருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணரு ள்வரமதுவேண்டும். (௪௦)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (௧)

உளவறிந்தெலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற்கிவ்வணமமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங்காரொடுபுகலுவேன்றக்கோய். (௨)

என்னைத்தானின்னவண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேற்றக்கோய்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகராரெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பரநானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (௪)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றியொன்றுநானினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பலபலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்தவண்ணமேனமைத்தாய். (௭)

கணமதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெங்ஙைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தநின்னற்பதந்துணையெனநம்பச்
சொன்னவர்க்கெனாலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன். (கூ)

தந்தைதாய்தமர்மகவெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (க0)

துய்யன்றண்ணருள்வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனையையனேயடைந்தனன்மெத்த
நொய்யனுண்ணியவறிவிலனொன்றைநூறாக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (கக)

ஒன்றதாய்ப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்றுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின்றிடுமறிஞவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்பவுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (கஉ)

தனியிருந்தருட்சகசமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல்கடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (கங)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினையிழைத்தநாளென்றா
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்நாளடிமை. (கச)

பின்னுமுன்னுமாய்நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுரையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றாயுன்ற
னம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்பதெக்காலமோநவிலாய். (௧௭)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
னாடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயென்னினிச்செய்வேன். (௧௮)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனரையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதிதளர்வின்றிவாழ்வேன். (௧௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனாயகம்வாடவோவென்செய்வேன்செப்பாய். (௨௦)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனாயாதினுமிச்சைமேற்றோன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௧)

தெளிவொடுகையோவறிகிலானறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கிணையென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
மொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (௨௨)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாளணுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாறாப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிற்கின்றபெரியோய். (௨௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறா
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (௨௪)

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவர்க்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங்கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற்
றேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோய். (உரு)

தக்கநின்னருட்கேள்வியோசிறிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னொக்கருய்தந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
தூக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனென்செய்வான்றுணிந்தேன். (உசு)

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்தவமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத்திரையெறிகடலெனுநலத்தோய். (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரெந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமுதரு
ணற்றிருந்திடத்தொழில்செய்வான்றனைநிகரானேன். (உஅ)

ம ண் ட ல த் தி ன்.

மண்டலத்தின்மிசையொருவன் செய்தவித்தையகோவெனவும் வாரணுதி, யண்டமனைவயடுக்கடுக்காயந்தரத்தி னிறுத்துமவதானம் போல, வெண்டருநல்லகிலாண்ட கோடியைத்தன்னருள்வெளியிலகவைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புதத்தை யெவராலுநிச்சயிக்கக் கூடாவொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசா மௌனநியாயத்தை நிறைநிறைவைத்தன்னை, யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான்முதலாயசலமாகி, யென்றுமுள்ளவின்பத்தைத்தண்ணென்றசாந்தபதவியற்கை தன்னை. (உ)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச்
சதமாகிநிராலம்பசாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதம்யாவுங்கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக்கீண்டெழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுங்காணுநவானந்தசாகரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலைநல்லமிர்தைமணியைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென்னுளத்திருந்ததத்துவத்தையத்துவிதசாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளியையொளிபரந்தபரவெளியையின்பச்சுகத்தைமாறா, வேமூலகுங்கலந்தின்றாய்நாளையாயென்றுமாமியற்கைதன்னை. (சு)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோகமின்னைநிகர்த்திடவழியாச்சொரூபானந்தச்சுடரைவேதமாதியென்னையறிவரிதென்னச்சமயகோடிகளிடையவிடையறாதபொன்னைவிரித்திடுமூலகத்தும்பருமிம்பரும்பரவும் புனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாய்நானெனலாய்ப்பாசசாலம்விரவிநின்றவிசித்திரத்தையைக்யபதத்திணிதிருந்த விவேகந்தன்னையிரவுபகனினைப்புமறப்பெனுந்தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச்சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தநீங்காதசிதாகாசத்தை. (கூ)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்ன மறியேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தைநிர்க்குணத்தைத்தன்னருளாநினைவுக்குள்ளே, வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்தானாகவெந்நாளும்வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தினைமாதூவெளியைத்தன்மயமாமானந்தத்தெய்வந்தன்னை. (எ)

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப்,பொன்னிலேபணிபோலு மாயைதருமனமேயுன் புரைகடீர்ந்தா, யென்னினுே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, புன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோருறவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற் பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துதள்ளற், கறவுமரிதரிதன்றேவிகபரமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ, வறிதிலுன்னையசத்தென்னல்வழக்கன்றுசத்தெனவும்வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். (கூ)

வேண்டியநாளென்றேடும்பழகியநீ யெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே, ஞண்டகுருமௌனிதன்னுல்யானெனதற்றவனருணுலவேன்பூவிற், காண்டகவெண்சித்திமுத்தியெனக்குண்டாமுன்னுலென்கவலைதீர்வேன். (கo)

தீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தச்சனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையமையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனக்குவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழுமண்டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ. (௧௧)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனமான்கன்றைக்காட்டும்படியகில
மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனைவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியர்க்கருள்சச்சிதானந்ததற்பரமே. (௧)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனினடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால்பணிநீதரென்னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவாறெத்தகாட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தாதைப்பொடிசெய்ததே. (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றாடிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள்செய்வதென்றோபுலியூரத்தனே. (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைச்சுகவடிவா
நித்தனைநித்தநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே. (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பர்வினைக்குமசனிதன்னைக்
கொண்டாடினார்முனங்கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவொன்றுங்காணாதுவெட்டவெறுவெளியே. (௫)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவினையா
லொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருள்வதென்றே
வெழுந்தாதரவுசெயெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே. (எ)

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடைநீங்குந்திறமிலையே. (அ)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்கானடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. (கூ)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றேவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே. (க0)

ஆறெருத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (கக)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (கஉ)

எண்ணுததெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்றுணைமுக்கட்கருணைப்பிரான்
றண்ணார்கருணைமௌனத்தினுன்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணுததொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கங)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தந்தென்னறிவையெல்லாமுண்டவசநல்கி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (கச)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லா தநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தீனென்றனக்கிங்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (கரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநின்னைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கெபரமினிச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (கசு)

இடம்பெறுவீடுமின்னார்சேய்சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிங்குவாமௌனி
திடம்பெறவைத்தமௌனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (கஎ)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. (கஅ)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னுலிதனைவிடப்படுமோ
கையான்மௌனந்தெரித்தேகல்லானிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (ககூ)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுண்டுவாழ்த்தமௌனஞ்செய்போதுமௌனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமுனைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன்
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச்சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணுநமதல்லவே. (உ௩)

சொல்லான்மௌன மௌனமென்றேசொல்லிச் சொல்லிக்கொண்ட
தல்லான்மனமறப்பூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
சல்லாதமூடனினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம்
வல்லாளனுனமௌனசதானந்தமாகடலே. (உ௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்தவருண்மௌன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமெண்சித்திமுத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உ௫)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந்தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதன்மூன்றுமௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற்றைநிட்டைகளே. (உ௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கினேனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறினேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமேயெனக்கேதுங்குறைவில்லையே. (உ௭)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமைநின்றுசொரிவதையென்
னுற்கண்டதன்றுமௌனோபதேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே. (உ௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன்சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிந்தைநடுவேகிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (உ௯)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவேவோவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டுசெல்லாணிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩0)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
பல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்யோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவவெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குரைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவமாயையுமே. (௩௨)

பழுதுண்போவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றுட்புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௩௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தரெனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால்கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுந்தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதென்கொல்கன்னெஞ்சமே. (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையால்
வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௩௭)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றாடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநின்கையினிலொப்புவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யும்வினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. (௪0)

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகீன்றவனை
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்றாடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (௪௧)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (௪௨)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காண்டற்கரியவுனைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய்சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தணிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொலின்னந்தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்குமௌனவுனதுகருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோவதுவேநிலையா
நில்லாயுன்னாற்றமியேற்குக்கதியுண்டிந்நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுந்
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. ()

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக்களவில்லையேயிந்தச்சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (சஎ)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிக்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானாவியங்கத்துறையிதனு
ணாட்டியநான்றனக்கென்றோரறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலடுத்த
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையேயென்னைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநானிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. (சகூ)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றுன்மார்க்கம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோர்கிலையோகெடுவாய்
பாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. ()

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருணாடிக்கொள்ளே. (ருக)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந்தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்த்தா
ரங்கங்குழைந்துள்ளுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (ருஉ)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யர்தநட்பைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (ருங)

அளியுங்கனியொத்தருவினையானொந்தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாறாதவின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றாடும்விழுப்பொருளே. (ருச)

அடையார்புரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றலையிட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியான்செய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார்பரானந்தசிற்சுடரே. (௫௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னாங்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமென்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயெனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர்போலலையாமலரோகதிட
காத்திரந்தந்தென்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரம்முன்னின்றுணர்த்தினையேமவுனவினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனனொருசொல்லேயுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (க)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாணிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (உ)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினால்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ—வையாவே
மன்னுநிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்—வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுக்குச்சும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கேபோகவிட்டாய்—வாதுக்கு
வந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போல்வாதாடினாயேயுன்
புந்தியென்னபோதமென்னபோ. (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவேதானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யன்றோசோரா—திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாதமேலானவத்துவிதக்
கட்டுக்குளாவதென்றோகாண். (௬)

கற்கண்டோதேனோகனிரசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதெனநான்சொல்லுவேன்—விற்கண்ட
வானமதிகாணமவுனிமவுனத்தளித்த
தானமதிலூறுமமிர்தம். (௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய்மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினைமேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம். (௮)

மாயாசகத்தைமதியாதார்மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ—நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ. (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவேயெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேரீரதுவேதிறம். (௧௦)

ஆரணங்களாகமங்கள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப்பொருளென்னுங்—காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (கக)

நேராயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைத்தீர்நீராகெடுவீர்—தேரீர்
திரையுந்திரையுநதிச்சென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். (க௨)

அற்பமனமேயகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனுன்—கற்பனையொன்
றில்லாவிடத்தேயெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோர்கவி. (க௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற்—றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதேசெல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோவேதத்தொனி. (க௪)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்ததுளைச்செவிகொண்—டல்லேறு
நெஞ்சனெனநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (க௫)

அப்பொருளும்மான்மாவுமாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாச்சித்தொன்றுஞ்சாதியினு—லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ்சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்துவிதமாம். (க௬)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம—லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (க௭)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமையாதலினுல்யானென்தென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (க௮)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீழிதாம்வாழ்க—வென்றென்றே
திக்கனைத்துங்கைகுவிக்குஞ்சின்மயராந்தன்மையர்க்கே
கைக்குவருமின்பக்கனி. (௧௯)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணமோன
வினத்தாரேநல்லவினத்தார்—கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரேகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரேகாண். (௨0)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேகவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம்பான்மையினை—நண்ணிடவுன்
சித்தமிரங்கிலதென்சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்குமாதரவுமில். (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்கும்—குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா—தருளென்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங்கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும். (௨௩)

புலியினதளுடையான்பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான்—மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புனிதன்சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென்—னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பரந்தோ
மோனமயமானமுறை. (௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றோர்தன்னையாய்முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமுமச்செய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினோரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலன்னவன்றானெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைக்கிடாய்ச்சுழல்கின்றநாணொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனோ—வல்லவனே
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩0)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலாமும்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை. (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக்—குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடல்வேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப்—படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனு
னுண்டநீதானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனா
லென்னபலனாமுற்றிருந்தோமே—யன்னதனா
லானந்தந்தானேதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (௩௭)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன—வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராருக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த—நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகன்னெஞ்சே—பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (௪௦)

கொடுத்தேனேயென்னைக்கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடூழிவாழ்ந்தே—யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப்பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
லிற்றேனேயேழையடியேன். (௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சற்றேனு
நீக்கற்றவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றாற்பேசுமோவாய். (௪௨)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெச்சப்
பின்னேநடக்கவிட்டான்பேரருளைநாடாதார்க்
கென்னேநடக்கையினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூப்பித்—தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்தவெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி. (௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான்பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக்கண்ணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாருமீடேறவே. (௪௫)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோபிறப்பு. (௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோநிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார்—பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலைவித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்—மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட்பணியாயென்சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயேகதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவத்தோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (௫௦)

தேகச்செயருனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக்கொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (௫க)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினியேனடா—தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேண்டாங்கன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயற்றவந்நிலையேநிட்டையதினீயிலையோ
வாயற்றவனேமயங்காதே—போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (௫௩)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே—நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (௫௪)

நில்லாப்பொருளைநினையாதேநின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச்சொல்லாதே—கல்லாத
சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (௫௫)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்த்தோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றேயெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீபார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நேரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (௫௭)

ஓராமலேயொருகாலுன்னுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையும்பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫அ)

தானான தன்மைவந்துதாக்கினாலவ்விடத்தே
வானாதிமாயையழுங்காதோ—ஞானகே
னன்னுள்ளேதோன்றாவுறவாகிநின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு. (௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னாமனிற்குநிலை
தன்னையருளென்றதருணத்தி—லன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர். (௬௦)

சொன்னவர்தாநிட்டைதொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியார்மாமௌனன்—றன்னுள்
விருப்பாகக்கைகாட்டிமிக்கவடநீழ
லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய்செகமனைத்தும்—வந்ததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றோவோர்பாத்திரத்துக்காடலல்லா
லாடுவதேனாட்டுமவன். (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து—மவனேதா
மானவரேசொன்னாலவரேகுருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (௬௩)

நாளவங்கள்போகாமனாடோறுநந்தமையே
யாளவந்தார்தாளின்கீழாட்புகுந்தாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற்குங்கருத்தறிந்தானெஞ்சேயுன்
னாட்டானானையமில்லையால். (௬௪)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய்நெஞ்சேநீயென்கலைகள்சோர
வழுக்கடிக்கும்வண்ணார்போலாய். (௬௫)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணாதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பண்ணாதேயானுன்பரம். (௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென் றிடவுமெய்யணயாப்பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான் மெய்யெனவும்போகுமோ—வையமறத்
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசார்ந்தனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்பூத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற்றுமௌனபூமியினு
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (சுகூ)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உன்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக்கிருத்தினன்—சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றோய்ந்தானெஞ்சேயுன்று
னில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானெஞ்சேயுனையோர்
காசாமதியேனன்காண். (எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற்—றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எங)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினர்—பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது—வானுதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (எ௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (எசு)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறுமுன்னேமோன
வுருநீயிர்பொருளுமொக்கத்—தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்னுவிலிட்டா
னனியிரதமாருதுநானுந்—தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவன்றேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி. (எஅ)

ஏதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப்—போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (எகூ)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே—பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதல்காண். (அ0)

நான்றானெனுமயக்கநண்ணுங்காலென்னுணை
வான்றனெனநிறையமாட்டாய்நீ—யூன்றாமல்
வைத்தமௌனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுரு—மானமொடு
தாயெனவும்வந்தென்னைத்தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங்குரு. (அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்—சுத்தநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றேமேமோனக்கரு. (அ௩)

ஏ ச ற் ற வ ந் நி லை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. (௨)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையானியலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ. (௪)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. (௭)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடீர்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. (௯)

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே. (க0)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்குகால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுந்தொழிலாற்பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவாயுயிர்க்குயிரா
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதியருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர்சேரவாருஞ்செகத்திரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ்சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டுமிந்தக்கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரே. (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணக்கண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச்சேரவாருஞ்செகத்தீரே. (ங)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லையென மோனநன்னெறி,கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றேபினுங்குளறிநா னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலை விலகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும்புகலாய்சி ரகிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

நோயும்வெங்கலிப்பேயுந்தொடர நின்னூலிற்சொன்னமுறை யியமாதிநான், றேயும்வண்ணமெனைக்காக்குங்காவலுந்தொழும்பு கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமிணியஞ்சலஞ்சலெ ன்றுலகங்கண்டுதொழவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையுமானேய்சிர கிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர்முத்தரும்பிடச்செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றாரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுந்தரமாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச்சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணிநின்னைக்கைகுவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமல்லற்
படமுடியாதென்னுவிப்பற்றேபராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானுராழுக்காற்றே
டேழாயெனவுலகமேசுமிணிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (ங)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான் காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. (ச)

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (ரு)

விண்ணூறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணூறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணூறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணூறுமின்பப்பதியேபராபரமே. (சு)

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென்
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. (எ)

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. (அ)

புத்திநெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாதமுடனேனுகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம்பார்நீபராபரமே. (கூ)

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தரமுமுண்டோ [லாம்
தொண்டறியாப்பேதைமையேன் சொல்லேனின் றொன்மையெல்
பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. (க0)

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௧)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (௧)

பொருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௨)

தீதெலாமொன்றாம்வன்மைசெறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன்பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம்பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யக்கொண்டாற்
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (ரு)

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (சு)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப்பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்றெளிவிலேன்வீணேகாலம்
போயினதாற்றுகில்லேன்பூரணானந்தவாழ்வே. (எ)

ம லை வ ள ர் கா த லி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண் மித்திரர்கள்
பக்கமுண் டெக்கால மும்
பவிசுண்டு தவிசுண்டு திட்டாந்த மாகயம
படரெனுந் திமிர மணுகாக்
கதியுண்டு ஞானமாங் கதிருண்டு சதிருண்டு
காயசித் திகளு முண்டு
கறையுண்ட கண்டர்பா லம்மைநின் றருளிற்
கருத்தொன்று முண் டாகுமே
னதியுண்ட கடலெனச் சமயத்தை யுண்டபர
ஞானவா னந்த வொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாந்த மோனமே
நானெனு மகந்தை தீர்த்தென்
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வல்லியே
மதுசூத னன்றங் கையே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (க)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையிலே நடை யிலே
சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற் கீற்றிலே

பொட்டிலே யவர்கட்டு பட்டிலே புனைசந்த
　　பொடியிலே யடியிலே மேற்
பூரித்த முலையிலே நிற்கின்ற நிலையிலே
　　புந்திதனை நுழைய விட்டு
நெட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
　　நின்னடியர் கூட்டத்தி லே
நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவற்ற மெய்ஞ்ஞான
　　ஞேயத்தி லேயு னிருதாண்
மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருள்வையோ
　　வளமருவு தேவை யரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
　　வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

பூதமுத லாகவே நாதபரி யந்தமும்
　　பொய்யென் றெனைக்காட்டி யென்
போதத்தி னடுவாகி யடியீறு மில்லாத
　　போதபூ ரணவெ ளிக்கு
ளேதுமற நில்லென் றுபாயமா வைத்துநினை
　　வெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தா
மின்பவுரு வைத்தந்த வன்னையே நின்னையே
　　யெளியேன் மறந் துய்வனோ
வேதமுத லானநல் லாகமத் தன்மையை
　　விளக்குமுட் கண்ணி லார்க்கு
மிக்கநின் மகிமையைக் கேளாத செவிடர்க்கும்
　　வீறுவா தம்புகலும் வாய்
வாதரோ யாளர்க்கு மெட்டாத முக்கணுடை
　　மாமருந் துக்க மிர்தமே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
　　வளர்காத லிப்பெ ணுமையே.

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவு
　　மெய்யெலா முள்ளு டைந்து
வீறிட்ட செல்வர்தந் தலைவாயில் வாசமாய்
　　வேதனைக ளுறவே தனுந்
துடியிட்ட வெவ்வினையை யேவினேன் பாவிநான்
　　றொடரிட்ட தொழில்க ளெல்லாந்
துண்டிட்ட சாண்கும்பி யின்பொருட் டாயதுன்
　　றொண்டர்பணி செய்வ தென்றோ

வடிவிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாருரி
லரிவையோர் பரவை வாயி
லம்மட்டு மடியிட்டு நடைநடந் தருளடிக
ளடியீது முடியீ தென
வடிவிட்ட மறைபேசு பச்சிளங் கிள்ளையே
வளமருவு தேவை யரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (ச)

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகி யெழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
புஷ்பமிசை வீற்றி ருக்கு
நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத
நாதாந்த சத்தி யென்றுன்
னாமமே யுச்சரித் திடுமடியர் நாமமே
நானுச் சரிக்க வசமோ
வாரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழ
வகிலாண்ட கோடி யீன்ற
வன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
மானந்த ரூப மயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
வளமருவு தேவை யரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (ரு)

பாகமோ பெறவுனைப் பாடவறி யேன்மல
பரிபாகம் வரவு மனதிற்
பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
பாவியேன் பாப ரூப
தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
சிந்தியேன் பேரின்ப மோ
சேரவென் றுற்கள்ள மனதுமோ மெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென் செய்கு வேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
முற்றுமாற் சரியமோ தான்
முறியிட் டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
மூசுவரி வண்டு போல

மாகமோ டவும்வல்ல னெனையாள வல்லையோ
    வளமருவு தேவை யரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (சு

தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெய்யெனுந்
    தொக்கினுட் சிக்கி நாளுஞ்
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
    சூறையிட் டறிவை யெல்லா
நாளேற நாளேற வார்த்திக மெனுங்கூற்றி
    னட்பேற வுள்ளு டைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ரூரேறு போலவே
    நானிலந் தனிலலைய வோ
வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
    விரையேறு மாலை சூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
    வெருட்டிய கருங்கூந்த லாய்
வாளேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரான்
    மனதுக் கிசைந்த மயிலே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (எ

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
    புந்திமுத லான பேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென்
    போதத்தை யூட ழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
    விதித்தானி வல்ல வெல்லாம்
வீழும் படிக்குனது மௌனமந் த்ராதிக்ய
    வித்தையை வியந்தருள்வை யோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்த்ர ரூபியே
    நாதாந்த வெட்ட வெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
    ஞானவா னந்த மயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முணர்வரிய
    மகிமைபெறு பெரிய பொருளே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காத லிப்பெ ணுமையே. (அ

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வெட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
நிகள மோடுகம னஞ்செயு
மனமெ னும்பெரிய மத்த யானையையென்
வசம டக்கிடின்மு மண்டலத்
திட்டமுற் றவள ராச யோகமிவன்
யோக மென்றறிஞர் புகழவே
யேழை யேனுலகி னீடு வாழ்வனினி
யிங்கி தற்குமனு மானமோ
பட்ட வர்த்தனர் பராவு சக்ரதர
பாக்ய மானசுப யோகமும்
பார காவிய கவித்வ நான்மறை
பராய ணஞ்செய்மதி யூகமு
மட்ட சித்தியுந லன்ப ருக்கருள
விருது கட்டியபொ னன்னமே
யண்ட கோடிபுகழ் காவை வாழுமகி
லாண்ட நாயகியெ னம்மையே. (க)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப் பிடித்துமட் கரகத் தடைத்தபடி
கன்மப் புனற்கு ளூறுங்
கடைகெட்ட நவவாயில் பெற்றபசு மட்கலக்
காயத்து ளேனையி ருத்திச்
சோற்றைச் சுமத்திநீ பந்தித்து வைக்கத்
துருத்திக்குண் மதுவென் னவே
துள்ளித் துடித்தென்ன பேறுபெற் றேனருட்
டோயநீ பாய்ச்சல் செய்து
நாற்றைப் பதித்ததென ஞானமாம் பயிரதனை
நாட்டிப் புலப்பட் டியு
நமனென தீப்பூடு மனுகாமன் முன்னின்று
நாடுசிவ போக மான
பேற்றைப் பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
பெரியவகி லாண்ட கோடி
பெற்றநா யகிபெரிய கபிலைமா நகர்மருவு
பெரியநா யகியம் மையே. (க)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடழைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே. (௧)

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென்னவைபோயென்னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். (௨)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதனுன்முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட்புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன். (௩)

கண்டேனிங்கென்னையுமென்றனையுநீங்காக்
கருணையுநின்றன்னையுநான்கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத்தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின்னருட்களிப்பின்வியப்பாலன்றோ. (௪)

ஓவென்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். (௫)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சிதறவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம். (௬)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ. (௭)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறாதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். (௧)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (௨)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (௩)

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (௫)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராகநானலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனானிரண்டுகொண்மாடுபோலே. (௮)

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமண்
மிக்ககதிவீடென்றேவிளங்கல்வேண்டும். (கூ)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (கo)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (கக)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ. (க)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயரற்றநேரே
நின்றாயேநினைப்பெறுமாறெவ்வாறங்கே
நின்னருள்கொண்டறிவதல்லானெறிவேறுண்டோ. (உ)

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறா
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறா
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். (ங)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (ச)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (ரு)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். (எ)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. (கூ)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியராமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். (க0)

ஆனாலும்யானென்றிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். (கக)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. (கஉ)

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. (கங)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்மூற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்மூளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. (கரு)

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனுற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. (கசு)

என்றுளைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. (கஎ)

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். (கஅ)

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். (ககூ)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுனுறவுகலக்கமாட்டேன். (உ0)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலன்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமுன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உ௩)

மயக்குறுமென்மனமணுகாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லால்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போல்வயங்கிற்றம்மா. (உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றோவன்றோ
வகண்டாகிலையாக்கியென்னையறிவாம்வண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உசு)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர்செயலிலையேயேழையேன்பால்
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவும்வரமுறையேனெந்தாய். (உஎ)

தாயானதண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயெந்தாய்
  புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்குமலமாயைகன்மத்தூடே
  யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ. (உகூ)

இரக்கமொடுபொறையீதலறிவாசார
  மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
காக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
  கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (ஙo)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (ங)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (ச)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (ரு)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (சு)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (எ)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (கூ)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே. (கo)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்தமனுவேபராபரமே. (கஉ)

வானந்தமண்ணினந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (கங)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (கரு)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ளூடும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (கசு)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (கஎ)

வேதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின்விளக்கேபராபரமே. (கஅ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (ககூ)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ0)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (உஉ)

மாறாவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (உங)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (உச)

அப்பாவென்னெய்ப்பில்வைப்பேயாற்றுகிலேன்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (உரு)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்திலேயையாபராபரமே. (உசு)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றுகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. (௩0)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே. (௩க)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩உ)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே. (௩ச)

எண்ணுதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணுகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (௩சு)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩எ)

ஐயோவுனைக்காண்பானசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (௩அ)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩கூ)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (ச0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானுமு
மோசம்போனேனுன்முறையோபராபரமே. (சக)

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றுநின்றவனு
ரென்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. (சஉ)

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. (சங)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத்தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே. (சச)

இந்தநாட்சற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. (சரு)

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே. (சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவெண்சொல்லிறுதிக்
கென்னத்தைச்சொல்வேனெளியேன்பராபரமே. (சகூ)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக்காசைபராபரமே. (ருO)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. (ருக)

துச்சனெனவேண்டாமித்தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையேனையாபராபரமே. (ருஉ)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே. (ருங)

கொல்லாவிரதங்குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சைபராபரமே. (ருச)

எத்தாற்பிழைப்பேனோவெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான்பேதைபராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசாமௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனுன்றளர்ந்தேன்பராபரமே. (ருசு)

அன்னையிலாச்சேய்போலலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போலிருக்கும்பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுனைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬0)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள்செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்ததெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமணின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭0)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுநாணிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்தமௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)

சொல்லாடாவூமரைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தியாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங்கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக்காணதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (அ0)

எத்தனையோதேர்ந்தாலுமென்னாலேயின்பமுண்டோ
சித்தருவேயின்பச்சிவமேபராபரமே. (அக)

கண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (அஉ)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அரு)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (அசு)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோமெனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (அஎ)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (அஅ)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பெறும்பராபரமே. (அகூ)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (கூ0)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே. (கூக)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (கூஉ)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (கூங)

நன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (கூச)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதானுண்டோபராபரமே. (கூரு)

நன்னையறிந்தருளேதாரகமாகிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (கூசு)

கற்றகலையாணிலைதான்காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே. (கூஎ)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம்வெளியாம்பராபரமே. (கூஅ)

நேரேநினதருளென்னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (கூகூ)

வான்காணவேண்டின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே. (க00)

வாதனைவிட்டுன்னருளின்மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (க0க)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (க0உ)

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்னார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே. (க0ங)

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (க0ச)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (க0ரு)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (க0சு)

மாயாசகமில்லையென்மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. (௧0௭)

வானாதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. (௧0௮)

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (௧0௯)

வண்டாய்த்துவண்டுமௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங்கொடுப்பாய்பராபரமே. (௧௧0)

மாயைமுதலாம்வினைநீமன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே. (௧௧௧)

என்னறிவும்யானுமெனதென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௧௧௨)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே. (௧௧௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றியொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீகண்டாய்பராபரமே. (௧௧௫)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப்பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலில்லையையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னையென்றுபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான்சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென்னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௧௨0)

வஞ்சநமன்வாதனைக்கும்வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (கஉந)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (கஉச)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார்யாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றற்பெற்றநலம்பேசேன்பராபரமே. (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையெனவைக்கவென்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே. (கஉசு)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (கஉஎ)

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண்பராபரமே. (கஉஅ)

சுட்டியுணராமற்றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானேவியப்பேன்பராபரமே. (கஉகூ)

சூதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (கநO)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (கநக)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே. (கநஉ)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (கநந)

பித்தனையேதும்மறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்டனிடுவேன்பராபரமே. (கநச)

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந்தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரேநினையார்பராபரமே. (கநரு)

விரிந்தமனமொடுங்கும்வேளையினுனைகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (கநசு)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (கநஎ)

தந்தேனேயோர்வசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (கநஅ)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (கஙகூ)

என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச0)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (கசஉ)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கசங)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே. (கசச)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. (கசரு)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருநங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. (கசசூ)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வாயுண்டோபராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே. (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு0)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கருக)

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கருஉ)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (கருங)

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (கருச)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே. (கருரு)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே. (கருசு)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (கருஎ)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. (கருஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (கருகூ)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே. (கசுo)

எண்ணமுந்தாணின்னைவிடவில்லையென்றால்யான்முனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே. (கசுக)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (கசுஉ)

அறியாநான்செய்வினையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (கசுந)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (கசுச)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கேயிருக்கும்பராபரமே. (கசுரு)

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதார்சொந்தாய்பராபரமே. (கசுசு)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவென்னாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (கசுஎ)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (கசுஅ)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேன்பராபரமே. (கசுகூ)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தமல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (கஎo)

சூதாடுவார்போற்றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (௧௭௨)

வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. (௧௭௩)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர்விந்தவிடயங்கணெருப்
பாறெனவுநன்றாயறிந்தேன்பராபரமே. (௧௭௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதியாமோபராபரமே. (௧௭௫)

பாசசாலங்களெல்லாம்பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள்விளம்பாய்பராபரமே. (௧௭௬)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. (௧௭௭)

பொய்யெல்லாமொன்றாய்ப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (௧௭௮)

பின்னையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே. (௧௭௯)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே. (௧௮௦)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தானுண்டோபராபரமே. (௧௮௧)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே. (௧௮௨)

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (௧௮௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (௧௮௪)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுங்காண்பராபரமே. (௧௮௫)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதம்பராபரமே. (௧௮௬)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம்பராபரமே. (௧௮௭)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (௧௮௮)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
னூட்டமின்றிவாய்பேசனன்றோபராபரமே. (௧௮௯)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (௧௯௦)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. (௧௯௧)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோவறியேன்பராபரமே. (௧௯௨)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. (௧௯௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்துமென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (௧௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. (௧௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (௧௯௬)

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (௧௯௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. (௧௯௮)

மந்தவறிவாகியின்பம்வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௯௯)

தேடினேன்றிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டும்மரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (உ0௩)

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென்பார்வைபராபரமே. (உ0௪)

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென்செய்வேன்பராபரமே. (உ0ரு)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (உ0சு)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (உ0எ)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றாலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (உ0அ)

முத்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (உ0கூ)

நீயன்றிநானார்நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (உக0)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்றதென்னேபராபரமே. (உகக)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற் கொண்டுசுழித் தார்த்திழுத்
தாற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே. (உகஉ)

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே. (உக௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உகச)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உகரு)

என்னதியானென்னலற்றோரெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உகசு)

சோற்றுத்துருத்திச்சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே. (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச்சொல்லேன்பராபரமே. (உகக)

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த்துடிப்பேன்பராபரமே. (உஉ0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (உஉக)

மூன்றாண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக்கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்பதெல்லாங்கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர்தன்மைபராபரமே. (உஉங)

கண்டுயிலாதென்னறிவின்கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (உஉச)

நானானதன்மையென்றுநாடாமனூடவின்ப
வானாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூடணுவணுவாயண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக்கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீவாழிபராபரமே. (உஉஎ)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார்பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பாரென்னேபராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண்மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. (உஉகூ)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. (உங0)

இற்றைவரைக்குள்ளாகவெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய்பராபரமே. (உஙக)

நாடுநகருநிசானுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. (உஙஉ)

தேடுந்திரவியமுஞ்சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோகூறாய்பராபரமே. (உஙங)

தேடாததேட்டினரேசெங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில்வாழ்வார்பராபரமே. (உஙச)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோபகராய்பராபரமே. (உ௩௫)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. (உ௩௬)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உ௩௭)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உ௩௮)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப்பாங்காற்பராபரமே. (உ௩௯)

ஆதியந்தநீகுருவாயாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உ௪0)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்பவானேபராபரமே. (உ௪௧)

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே. (உ௪௨)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றேசுகங்காண்பராபரமே. (உ௪௩)

சத்தாகிநின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே. (உ௪௪)

சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே. (உ௪௫)

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனிலெங்கேநான்போவேன்பராபரமே. (உ௪௬)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோநாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்றுசெப்பாய்பராபரமே. (உ௪௭)

கன்னறரும்பாகாய்க்கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னுளிருந்தாய்பராபரமே. (உ௪௮)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உ௪௯)

அறிவிப்பானீயென்றாலைம்புலன்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (உ௫0)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (உருக)

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (உருஉ)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (உருங)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவும்யானொருவன்
றன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (உருச)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (உருரு)

நானெனக்குளாறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (உருசு)

இக்காயம்பொய்யென்றோரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (உருஎ)

தானாதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. (உருஅ)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (உருகூ)

நாட்பட்டலேந்தநுடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (உசுo)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம்பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. (உசுக)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (உசுஉ)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுதலென்னேபராபரமே. (உசுங)

மாருததுன்பமெல்லாம்வந்துரைத்தானின்செவியி
லேருதவாறேதியம்பாய்பராபரமே. (உசுச)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (உசுரு)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (உசுசு)

சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சன்மமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (உசுஎ)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (உசுஅ)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
றேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (உசுகூ)

பத்தருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. (உஎ0)

தீரத்தினாற்றுறவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (உஎக)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (உஎஉ)

உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழைமைதானென்னேபராபரமே. (உஎந)

ஈண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே. (உஎச)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே. (உஎரு)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (உஎசு)

எண்ணில்பலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (உஎஎ)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாகாவுளவேன்பராபரமே. (உஎஅ)

அண்டபிண்டங்காணேனகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (உஎகூ)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (உஅ0)

அன்றந்தநால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (உஅரு)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே. (உஅசு)

நின்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றுனான்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநினைவேன்பராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான்வாய்க்கும்பராபரமே. (உஅஅ)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. (உஅகூ)

ஒன்றிரண்டென்றுன்னாவுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையாயிறையேபராபரமே. (உகூo)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (உகூஉ)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. (உகூங)

வைத்தசுவரலம்பின்மண்போமோமாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்னாமெந்தாய்பராபரமே. (உகூச)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென்கண்ணேபராபரமே. (உகூரு)

சொல்லிற்பதர்களைந்துசொன்முடிவுகாணாதார்
நெல்லிற்பதர்போலநிற்பார்பராபரமே. (உகூசு)

அழுக்காற்றானெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றாலின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (உகூஎ)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (உகூஅ)

சாதனையெல்லாமவிழ்த்தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (௨௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே. (௩௦௦)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட்சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புந்திக்குணின்றவருட்பொற்பேபராபரமே. (௩௦௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைதகாலிகதைகாண்பராபரமே. (௩௦௨)

குற்றங்குறையக்குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக்குறவாம்பராபரமே. (௩௦௩)

ஓருரையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாற்பேசிலென்னபேறும்பராபரமே. (௩௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. (௩௦௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே. (௩௦௬)

நேசத்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (௩௦௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங்காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (௩௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. (௩௦௯)

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே. (௩௧௦)

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ
நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (௩௧௧)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. (௩௧௨)

நித்திரையாய்த்தானேநினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள்செய்கைபராபரமே. (௩௧௩)

இன்பநிட்டையெய்தாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (௩௧௪)

பொய்யகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையையாபராபரமே. (௩௧௫)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (௩௧௬)

விண்கருணைபூத்ததென்னமேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே. (௩௧௭)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லாநிகழும்பராபரமே. (௩௧௮)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற்பாரம்பராபரமே. (௩௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம்புகலாய்பராபரமே. (௩௨௦)

எங்கணுநீயென்றாலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. (௩௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லாநின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே. (௩௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (௩௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவநீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (௩௨௪)

சிந்தையுமென்போலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே. (௩௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளாயாபராபரமே. (௩௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. ( )

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௨௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௦)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணான மாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௨)

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாய்பராபரமே. (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௦)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. (௩௪௧)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறாப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (௩௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
ளாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினானின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போகின்றியானம்பராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவருமில்லைபரர்பரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௩௫0)

பாவமென்றாலேதும்பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந்தெரித்தார்பராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. (௩௫௨)

கற்குநிலைகற்றாற்கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவேநீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடர்விடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரேபிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௩௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௩௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னேயெய்தினட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௩௬0)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்கும்பராபரமே. (௩௬௨)

பார்க்கினனுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளியென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகிநின்றாய்பராபரமே. (௩௬௪)

முத்தர்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. (௩௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே. (௩௬௯)

தானேயானன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனுதீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭௦)

மண்ணாதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே. (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௨)

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (௩௭௪)

ஈறாகவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாரைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. (௩௭௬)

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளாயரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதனாதவரைபொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩௮௦)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயாத்தடையோபராபரமே. (௩௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கல்லாதேனானாலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௮௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமைநான்காண்பராபரமே. (௩௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. (௩௮௮)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென்னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

ஆருனகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதனென்னுருதலைமொழிப்பைங்கிளியே. (ரு)

இன்பருளவாடையழுக்கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (சு)

உன்றுமலொன்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னான்வரவும்வகைசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (எ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே. (அ)

ஊரைப்பாராமலெனக்குள்ளகத்துநாயகனார்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணைசெய்வாரோபைங்கிளியே. (கூ)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே. (க0)

எந்தமடலூர்ந்துமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச்சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. (கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங்காட்டியென்னைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்துசேர்வாரோபைங்கிளியே. (க௨)

ஏடார்மலர்சூடேனெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்குவாய்க்குமோபைங்கிளியே. (கங)

கல்லேன்மலரேன்கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையுநாடுவரோபைங்கிளியே. (கச)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (கரு)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே. (கசு)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே. (கஎ)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (கஅ)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மைகேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (ககூ)

கிட்டோய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டோராவரவர்நேசமென்னோபைங்கிளியே. (௨0)

கூடறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினுரென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே. (உக)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (உஉ)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (உஙு)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (உச)

தற்போதத்தாலேதலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவரநாள்செலுமோபைங்கிளியே. (உரு)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. (உசு)

தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தெனைவிட்டின்னருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே. (உஎ)

தாவியதோர்மர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்கினெனையுள்குவரோபைங்கிளியே. (உஅ)

திராக்கருவழக்கைத்தீர்வைவிட்டங்கென்னையினிப்
பாரேருதாண்டானைப்பற்றுவனோபைங்கிளியே. (உகூ)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (ஙு0)

தொல்லைக்கவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. (ஙுக)

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லாநாதரைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே. (ஙுஉ)

நானேகருதின்வரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. (ஙுஙு)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (ஙுச)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. (ஙுரு)

பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (ஙுசு)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனான் பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪௦)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித்திசைத்தேனான்பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டுபுலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௫)

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (௪௬)

மெய்யினோய்மாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனோய்தீர்க்கமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீண்சிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (௪௮)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லிணிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (௪௯)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫௦)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௫௨)

விண்ணுள்வளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேறேபைங்கிளியே. (ருங)

விண்ணூர்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணனவீட்டிலென்னைவைத்ததென்றேபைங்கிளியே. (ருச)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (ருரு)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவரைநான்
ருகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (ருசு)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றன்ஞான
வானனவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (ருஎ)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமென்றேபைங்கிளியே. (ருஅ)

எ ந் ந ா ட் க ண் ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (க)

பொன்னுருமன்றுண்மணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னுரமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (உ)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (ங)

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. (ச)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (ரு)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றளையாங்காண்பதெந்நாளோ. (எ)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (அ)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க0)

தந்தையிருதாடுணித்துத்தம்பிரான்ருள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
ஐயனைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ. (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமணைவதெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமரனாதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (ங)

பொய்கண்டார்காணாப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (ச)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (ரு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ. (சு)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (எ)

நாளவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னறிவையுள்ளடக்கியென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான்சாருநாளெந்நாளோ. (கூ)

ஆறொன்றைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (க0)

நில்லாமனின்றருளைநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருடோற்றுநாளெந்நாளோ. (கக)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ. (கங)

அடியார்வணக்கம.

வெம்பந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்புகழ்வதெந்நாளோ. (௩)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௪)

ஓட்டுடன்பற்றின்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ. (௫)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

சக்கரவர்த்திதவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள்பாலிப்பதெந்நாளோ. (௯)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெந்நாளோ. (௧)

நீர்க்குமிழிப்பூணமைத்துநின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (௨)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ. (௩)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழிந்நாட்டைப்
பித்தனானென்னும்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)

ஊனொன்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னானென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துநினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

மும்மலச்சேருணமுழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. (க0)

உருவிருப்பவுள்ளேதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (கக)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ. (க)

திண்ணியநெஞ்சப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமானார்பொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ. (ந)

காமனவாவென்றிருண்டகண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (ச)

கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (சு)

கச்சிருக்குங்கொங்கைகரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (அ)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (கூ)

தட்டுவைத்தசேலைகொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (க0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (கக)

தூயபனித்திங்கள்சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (கங)

விண்டுமொழிகுளறிவேட்கைமதுமொண்டுதரும்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற்சுற்றொழிவதெந்நாளோ. (கச)

மெய்யிற்சிவம்பிறக்கமேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்றுபொருந்தாநாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (ங)

வாக்காதியானகன்மமாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (ச)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெந்நாளோ. (சு)

உந்துபிறப்பிறப்பையுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (கூ)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

வித்தியாதத்துவங்களேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக்கூறொழிவதெந்நாளோ. (௧௪)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ. (௧௫)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமலபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

கண்டுகொண்டுந்தேறாக்கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப்பறிக்குநாளெந்நாளோ. (௧௮)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (௧௯)

ஆறித்தவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வ்றுத்தவித்தாம்வண்ணமருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ. (௨0)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௨௧)

தேகமுதனான்காத்திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (௨௨)

சத்தமுதலாத்தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. (௨௩)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. (௨௫)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. (௨௬)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (௨௭)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்திரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

செம்மையறிவாலறிந்துதேசாதிக்குள்ளிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதிகேடர்போலவெம்மை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனன்கறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ. (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணாற்றின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௭)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (௮)

கட்டுமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (௯)

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமா
ளோலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க0)

விண்ணவன்றானென்னும்விரிகிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித்தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (கக)

வெய்யபுவிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ. (கஙு)

வாதைப்பிறவிவலைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. (கச)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தைநான்பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

எல்லாமிறந்தவிடத்தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ. (கசு)

கூடத்தனுயிர்போலெமக்குத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணிநாம்விடுவதெந்நாளோ. (கஎ)

எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. (கஅ)

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசுபாசமெல்லாங்கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக்காணுநாளெந்நாளோ. (ங)

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. (ச)

அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ. (சு)

நானெனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. (எ)

சிந்தைமறந் துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (கூ)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (க0)

ஆரணமூங்காணுவகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (கக)

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ. (கங)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (கரு)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (கசு)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார்யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாருய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கஎ)

பெண்ணுணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ. (ககூ)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்பமுண்டேழ்சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெனைமூடுநாளெந்நாளோ. (ங)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (ச)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (௫)

ஆதியந்தமில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுளையுநாளெந்நாளோ. (௬)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டகம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. (௯)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

மண்ணாடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

இங்கரும்பென்றாலினியாதின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம்படைக்குநாளெந்நாளோ. (௧௩)

புண்ணியபாவங்கள்பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமணைவதெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௩)

சூத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக்குண்டலிப்பாம்பொன்றூட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றாடுமானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௬)

விண்ணாடர்காணாவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௭)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

பண்டுங்காணேனான்பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றேனென்றாலுமென்னைப்புந்திசெய்யும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக்கட்டறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. (௧௬)

துட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றுவியக்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (௧)

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றார்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௨)

கோட்டாலையானகுணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோடுகின்றகாக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (௬)

கூற்றச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௭)

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (௮)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (௧௨)

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்துபேச்சறுவதெந்நாளோ. (௧)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (௨)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (௩)

என்னுடையதோழனுமாயென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (௫)

உன்னிலுன்னுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ. (௭)

சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (௮)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய்நிற்குநாளெந்நாளோ. (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுங்குநாளெந்நாளோ. (கக)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ. (கஉ)

எனக்குணீயென்றுமியற்கையாப்பின்னு
முனக்குனானென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (கங)

அறிவையறிவதுவேயாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ. (கச)

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற
னெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (உ)

சொல்லான்மனத்தாற்றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (ச)

வானூடடங்கும்வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (ரு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (சு)

தூயவறிவானசுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநாணகண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. (அ)

ஆராருங்காணாதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நிரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (க0)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (கக)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

இம்மாநிலத்திலிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (கஙு)

தானவனாந்தன்மையெய்தித்தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

பாசமகலாமற்பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (கசு)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ. (கஎ)

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச்சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (கஅ)

போக்குவரவற்றவெளிபோனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ. (ககூ)

காண்பானுங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய்மேவுநாளெந்நாளோ. (உ0)

வாடாதேநானுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (உக)

ஆடலையேகாட்டியெமதாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலைமேற்சூடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ. (உஉ)

மேலொடுகீழில்லாதவித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்துபண்புறுவதெந்நாளோ. (உங)

அறியார்தறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (உச)

ஓராமன்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ. (உரு)

ஊன்பற்றுமென்னுடைறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன்மருவுநாளெந்நாளோ. (உசு)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (உஎ)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானந்
தானுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (உஅ)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (க)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (உ)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ. (ங)

அத்துவிதமென்றவனணியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (ச)

கேட்டன்முதனான்காலேகேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (ரு)

என்னதியானென்பதறவெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டைசாதிப்பதெந்நாளோ. (சா)

நாம்பிரமமென்றானடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ. (எ)

முச்சகமேயாகிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானெனென்பதெந்நாளோ. (அ)

எவ்வடிவும்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (கூ)

சிந்தித்ததெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (க0)

தாங்கியபார்விண்ணுதிதானேஞானுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. (கக)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (கஉ)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றுகிநிற்குநாளெந்நாளோ. (கங)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (கச)

தேசிகர்கோனனதிறன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (கரு)

குருலிங்கசங்கமமாக்கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௬)

காண்பேனோவென் கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (௧)
கேவலத்தினான்கிடந்துகீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨)
துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௩)
மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ. (௪)
மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௫)
பொய்யுலகும்பொய்யுறவும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (௬)
வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (௭)
உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௮)
காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)
தூங்காமற்றூங்கிச்சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௦)
வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (௧௧)
சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ. (௧௨)
மன்றாடும்வாழ்வேமரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௩)
பொய்யென்றறிந்துமெமைப்போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கணமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௧௪)
தாயினும்நல்லதயாளுவேநினையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ்சிந்தைவரக்காண்பேனோ. (௧௫)

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றுன்னுநினைவுவரக்காண்பேனோ. (௧௬)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௧௭)

வஞ்சகத்துக்காலயமாம்வல்வினையேனுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (௧௮)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௧௯)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௦)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின்னருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௧)

ஆடுகெறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமுலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௪)

ஓடுங்கருத்தொடுங்கவுள்ளுணர்வுதோன்றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)

வாக்கான்மனத்தான்மதிப்பரியாய்நின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்குநுண்ணறிவுகாண்பேனோ. (௨௬)

இவ்வுடம்புநீங்குமுனேயெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளேயவதரிக்கக்காண்பேனோ. (௨௭)

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ. (௨௮)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயென்கண்ணேயென்
னுண்ணிறைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ. (௨௯)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩௦)

வீணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனாசையறக்
காணேனிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (கஉ)

எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான்றெருத்திரங்கக்காண்பேனோ. (கங)

அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. (கச)

ஊனிருந்தகாயமுடனிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான்வந்திருக்கக்காண்பேனோ. (கரு)

தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரம்பொருணீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (கசா)

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ்சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங்கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ. (கஎ)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங்கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம்வழங்கினலாகாதோ. (க)

என்னையறியவெனக்கறிவாய்நின்றருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ. (உ)

பொய்ம்மயமேயானபுரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (ங)

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம்வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. (ரு)

மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ. (சா)

சுட்டழகாயெண்ணுமனஞ்சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (எ)

சோதியேநந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுணின்னுடன்யானிற்கவைத்தாலாகாதோ. (௧௦)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (௧௧)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
னேசப்புணைத்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (௧௨)

பாசநிகளங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்சவே
யீசவெனைவாவென்றிரங்கினாலாகாதோ. (௧௩)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (௧௪)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பனென்றாலாகாதோ. (௧௫)

விண்ணாரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாநின்னிறைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (௧௬)

சேராமற்சேர்ந்துநின்றசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (௧௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (௧௮)

மூலவிருள்கால்வாங்கமூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ. (௧௯)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமுழுக்கி
னாற்றமுறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னாலாகாதோ. (௨௦)

கையுங்குவித்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கீழேயடிமைநின்றாலாகாதோ. (௨௧)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (௧)

பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (௨)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (௩)

நாய்க்குங்கடையானேனுதாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (௧)

வாதனையோடாடுமெனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (௨)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (௩)

அள்ளக்குறையாவகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (௪)

அண்டனேயண்டரமுதேயென்னாருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (௫)

பாராதேநின்றுபதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநாங்காணவாநல்லறிவே. (௧)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (௨)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (௩)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (௪)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (௧)

பண்டொருகானின்பாற்பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக்கருத்துங்கருதியதே. (௨)

கண்டனவேகாணுமன்றிக்காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக்கூடுங்குறிப்பினையே. (௩)

கல்லாலடியில்வளர்கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. (௪)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்சென்னியதுதொட்டனையே. (௫)

மாசானநெஞ்சனிவன்வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமௌனம்பெருமான்படைத்ததுவே. (௬)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையாய்நின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோநிருவிகற்பமாவதுவே. (௭)

முன்னளவில்கன்மமுயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. (௮)

நெஞ்சகம்வேறாகிநினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய்வாய்க்குமாறெவ்வாறே. (௯)

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. (௧௦)

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமூடவிருளாகெடுவேன்
னென்னினைக்கவென்மறக்கவெந்தைபெருமானே. (௧௧)

வல்லாளாமோனநின்வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனாலெவ்வண்ணமுய்வேனே. (௧௨)

வாக்குமனமுமௌனமுறவெந்தைநின்னை
நோக்குமௌனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. (௧௩)

ஒன்றாய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றாயையாவெனைநீநீங்கற்கெளிதாமோ. (௧௪)

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற்குறைவாமோ. (௧௫)

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னாலறியுந்தரமாமோ. (௧௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (௧௭)

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய்பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (௬அ)

ஒப்பிலாவொன்றேநின்னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (௬௯)

காலால்வழிநடவுங்காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (௭௦)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (௭௧)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனையபொய்ந்நூல்புலம்புவனே. (௭௨)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணுமலெந்தாய்சுழல்வேனே. (௭௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னே.

நின்ற நிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
 நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
 யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (௧)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
 யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
 னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (௨)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
 கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
 குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (௩)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (௧)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (௨)

சிந்தையன்புசேரவே, நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதானுவே. (௩)

அண்டரண்டம்யாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர், கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த, நின்னையானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனுதியுமாகி - எனக் கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ், சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி- அவன்சொல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னுண்டிதோழி. சங்கர (௧)

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச்சூதாய்த் தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுகமுற்றச் செய்தேயெனைப்பற்றிக்கொண்டாண்டி. சங்கர (௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே- தன்னைப்பற்றச்சொன்னுன்பற்றிப்பார்த் தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன்-சற்றும்பேசாதகாரியம்பேசினுன் தோழி. சங்கர (௩)

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுற்றப்பேயங்கமாகிப்பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசாபிசாசைத்துரத்தி - ஐயனடியிணைக்கீழேயடக்கிக்கொண்டாண்டி. சங்கர (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனுகியமேனியிலன்பைவளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தன்னுட்-சற்றும்வாய்பேசாவண்ணமரபுஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௫)

மரபைக்கெடுத்தனன்கெட்டேன் - இத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லிடின்வாழ்வெனக்கில்லை, கரவுபுருஷனுமல்லன்-என்னைக்காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காண்மின்னே. சங்கர (௬)

கடலின்மடைவிண்டதென்ன - இருகண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தாண்டி. சங்கர (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன்- னுணர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெல்லாந், தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன்- என்னைத்தானுக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி. சங்கர (௮)

பாராதிபூதநீயல்லே உன்னிப்பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லே, யாராயுணர்வுநீயென்றான் - ஐயனன்பாயுரைத்தசொல்லானந்தந்தோழி.

அன்பருக்கன்பானமெய்யன்-ஐயனானந்தமோனனருட்குருநாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான் - என்னைத்தானறிந்தேன் மனந்தானிறந்தேனே. சங்கர (கo)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த - எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெண்ணியான்பார்க்கின், மறப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்சமாயாமனத்தால்வளர்ந்ததுதோழி. சங்கர (கக)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ - தெய்வமௌனகுருவாகிவந்து கைகாட்டி, எனதாம்பணியறமாற்றி-அவனின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவைத்தாண்டி. சங்கர (கஉ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான் - அத்தையறியாதேசுட்டியென்னறிவாலேபார்த்தேன்,இருளானபொருள்கண்டதல்லாற்-கண்டவென்னையுங்கண்டிலனென்னேடிதோழி. சங்கர (கங)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா- உள்ளத்தெண்ணாதவண்ணமிரண்டறநிற்கச், சொன்னதுமோவொருசொல்லே - அந்தச்சொல்லால்விளைந்தசுகத்தையென்சொல்வேன். சங்கர (கச)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி- அந்தவெட்டவெளிநண்ணித்துட்டவிருளாங், களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன் - ஐயன்களையன்றிவேறொன்றுங்கண்டிலன்தோழி. சங்கர (கரு)

கண்டார்நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இருகண்காணநீங்கவுங்கண்டோந்துயிரான், கொண்டார்போற்போனாலும்போகும்-இதிற்குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி. சங்கர (கசு)

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோனமாநாட்டந்தந்தேசஞ், சலமேதுமில்லாமலெல்லாம் - வல்லான்றருளாலென்றலைமீதுதாக்கினான்தோழி. சங்கர (கஎ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணுதன்னிற்சிறியவென்னைத்தன்னருளாற், போக்குவரவற்றிருக்குஞ் - சுத்தபூரணமாக்கினான்புதுமைகாண்மின்னே. சங்கர (கஅ)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழிலத்தனைவைத்துமெள்ளத்தனையேனுந், தாக்கறநிற்குஞ்சமர்த்தன் - உள்ளசாக்ஷியைச்சிந்திக்கத்தக்கதுதோழி. சங்கர (கசு)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச்சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்டயான்ருனிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே. சங்கர (உ0)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சிதானந்தசோதியகண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்னர் ஒன்றென்றிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ. சங்கர (உக)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தையேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதநீரோ - யமனேலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ. சங்கர (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மலமூறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று,கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட்கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாமோ. சங்கர (உங)

வேண்டாம்விருப்பும்வெறுப்பும் - அந்தவில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்றுமசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே. சங்கர (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை யாரென்றறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி - உள்ளவான்பொருடோற்கவோவந்தேனன்றோதோழி. சங்கர (உரு)

வந்தவரவைமறந்து - மிக்கமாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாழும், இந்தமயக்கையறுக்க - எனக்கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழில்வாள்கொடுத்தான். சங்கர (உசா)

வாளாருங்கண்ணியர்மோகம் - யமவாதைக்கனலைவளர்க்குமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின்மிக்கோர்துறக்கைவிதியன்றோதோழி. சங்கர (உஎ)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்தவெயின்மஞ்சளென்னவேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர்மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே. சங்கர (உஅ)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம்-மனத்துயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னேன்சனகன், தன்மார்க்கநீதிதிட்டாந்தம் - அவன்ருனந்தமானசதானந்தனன்ரே. சங்கர (உகூ)

அன்றென்றுமாமென்றுமுண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்ருற்றெரியுமெனவே - மறைநீதியெம்மாதிநிகழ்த்தினன்தோழி.சங்கர சங்கர சம்பு சிவ சங்கர சங்கர சங்கரசம்பு.

அ க வ ல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றாழாதோங்கும்
அனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
அணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
இமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவேதுன்பமில்லையெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேதேகநானென
அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேனுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனையேனும்வண்ணம்
அமையாக்காதலிற்சமயகோடி
அறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவருந்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின்றிவயங்க
அங்கங்குநின்றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்

தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
எசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதெனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற ழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர் காண
ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய்— (ஹ)
அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவில தூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றோ ரியல்பின தாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி எழில்கொடுலாவும்
ஆருநிலையறியாதபடியே— (வ)
இருளென் பதுவுமன்றி ஒளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க ஒருமுத லாகும்
உளதென் பதுவுமன்றி இலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி அருள்செயு மாறு
கூறரியசுகமாயையறவே— (வஹ)
எனதென் பதையிகழ்ந்த அறிவின் றிரளினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயம தாக
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடி யாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ— (௧)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநினை வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி அவரித முறல்

பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழ காக
மாலைவகைபல சூடியுடனே— (உஹு)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று கலிலென வாடுஞ்
சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன் றெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாசி

பசுமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையி னூடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய்— (ஜு)

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணம தான
அளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண் டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவச மாகி

மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர
வானரமதென மேனிதிரையாய்— (ஜஹு)

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து ளிருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி

மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட யமன்வரும் வேளை
எதுதுணைபழிகாரமனமே. (க)

ஆக பாடல் க,சருஉ.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய மாணாக்கராகிய அருளையரென்பவர்
அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறியா வொருதனிச் சித்து
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற்
பவந்தனை நீக்கிப் பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளி போல
நண்ணிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் படைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென்
சிந்தை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
விள்ளொணா ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளைகொண் டுண்ணக் குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மரைமலர்த் தாணினைப் பவர்க்குக்
காட்டா வின்பங் காட்டிய கதிநிலை
வாக்கான் மனத்தான் மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாதியா யறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து துலங்கிய தோற்றம்
பரவெளி தன்னிற் பதிந்தவென் னுளத்தின்
விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச் சோதி யடியார்
மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
யெல்லைக் கடங்கா வேகப் பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடத் தெய்வம்
வாதவூ ரெந்தையை வரிசையாய் விழுங்கும்
போதவூர் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத் தூவெளி யெல்லாந்
திகழவே காட்டுஞ் சின்மய சாக்ஷி
செழுந்தமி ழப்பரைச் சிவலிங்க மாகி
விழுங்கிய ஞான வித்தக வேழ
மெழிறரு பட்டினத் திறைவரை யென்று
மழிவிலா விலிங்க மாக்கிய வநாதி
சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள

மார்ந்த கீழ லசையாக் ககனம்
பரவுவார் நெஞ்சிற் பரவிய மாட்சி
யிரவுபக லற்ற வேகாந்தக் காட்சி
யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலந் தனக்குச்
சாக்ஷியா யிருக்குந் தாரகத் தனிமுத
லாணும் பெண்ணு மலியுமல் லாததோர்
தாணுவாய் நின்ற சத்தாந் தனிச்சுட
ரெள்ளு மெண்ணெயு மெப்படி யப்படி
யுள்ளும் புறம்பு முலாவிய வொருபொரு
ளளவிலா மதந்தொறு மவரவர் பொருளென
வுளநிறைந் திருக்கு மொருபொற் பணிதி
துள்ளு மனப்பேய் துடிக்கத் தறிக்கக்
கொள்ளு மோனவாள் கொடுத்திடு மரசு
பெரிய பேறு பேசாப் பெருமை
யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
துரிய நிறைவு தோன்று வதீதம்
விரியுநல் லன்பு விளைந்திடும் விளைவு
தீராப் பிணியாஞ் செனன மறுக்க
வாரா வரவாய் வந்தசஞ் சீவி
யாலைக் கரும்புபா கமுதக் கட்டிநீள்
சோலைக் கனிபலாச் சுளைகத லிக்கனி
பாங்குறு மாங்கனி பாறேன் சருக்கரை
யோங்குகற் கண்டுசேர்த் தொன்றுக் கூட்டி
யருந்திய ரசமென வறிஞர் சமாதியிற்
பொருந்திய வின்பம் பொழிசிற் சுகோதய
மெங்கணு நிறைந்த வியல்பினை யெனக்குச்
செங்கையால் விளங்கத் தெரித்தமெய்த் தேசிகன்
றன்னையறி வித்துத் தற்பர மாகி
யென்னுளத் திருந்தரு ளேக நாயக
னடிமுடி யில்லா வரும்பொரு டனக்கு
முடியடி யிதுவென மொழிந்திடு முதல்வன்
மெய்யலான் மற்றவை மெய்யல வெல்லாம்
பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
னருளும் பொருளு மபேதமா யிருந்து
மிருதிற னென்னு மியலுமுண் டென்றே
னருளுனக் குண்டே லருளும் வெளிப்படும்
பொருண்மயந் தானே பொருந்துமென் றுரைத்தோன்

சத்தசத் திரண்டு தன்மையுந் தானே
யொத்தலாற் சதசத் துனக்கென வுரைத்தோ
னாணவ மருவிடி னருளுறா தென்னக்
காணரு நேர்மையாற் காணவே யுரைத்தோன்
சென்மமுள் ளளவுந் தீரா திழுக்குங்
கன்மம் விடாதெனக் காட்டிய வள்ள
லுளதில தெனவு முறுதலான் மாயை
வளமில தெனவும் வகுத்தினி துரைத்தோ
னில்லறத் திருந்து மிதய மடக்கிய
வல்லவன் றானே மகாயோகி யென்றோன்
றுறவறத் திருந்துஞ் சூழ்மனக் குரங்கொன்
றறவகை யறியா னஞ்ஞானி யென்றோ
னிறவா மனந்தா னிறக்க வுணர்த்திப்
பிறவா வரந்தரும் பேரறி வாள
னத்தன தருளா லனைத்தையு மியக்குஞ்
சுத்தமா மாயையின் றோற்றமென் றுரைத்தோ
னிருண்மல மகல விசைந்ததி லழுத்தும்
பொருளருட் டிரோதைப் பொற்பெனப் புகன்றோன்
வீறு சிவமுதல் விளம்பிய படியே
யாறும தாதியென் றறிஞருக் குரைப்போன்
கொல்லா விரதங் குவலயத் தோர்க
ளெல்லாம் பெறுமினென் றியம்பிய தயாநிதி
தருமமுந் தானமுந் தவமும் புரிபவர்க்
குரிமையா யவரோ டுறவு கலப்பவன்
றன்னுயிர் போலத் தரணியின் மருவிய
மன்னுயி ரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன்
களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்
றான்பெறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
வான்பெருங் கருணை வழங்கிய மாரி
தஞ்சமென் றடைந்த தாபதர் தம்மை
யஞ்சலென் றாளு மறிஞர் சிகாமணி
சிவ கோடிகளுஞ் சித்த கோடிகளும்
யாவரும் புகழ யாவையு முணர்ந்தோன்
யானென தென்னு மிறைவனெம் பெருமான்
றானவ னாகிய தலைவனெங் கோமா
னருண கிரியார்க் காறு முகன்சொலும்

பொருணல மல்லது பொருளென மதியான்
பூத முதலாப் பொலிந்திடு நாத
பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூர்த்தி
மூலா தார முதலா யுள்ள
மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டவன்
மண்டல மூன்றிலு மன்னிய வுருவிலுங்
கண்டவை யத்திலுங் கடவுளாய் நின்றேன்
பகர்சம யந்தொறும் பரமே யிருந்து
சுகநடம் புரியுந் தொழிலெனச் சொன்னேன்
பேத வபேத பேதா பேத
போத மிதுவெனப் புகன்றிடும் புண்ணிய
னதுநா னெனவே யாற்றிடு மனுபவஞ்
சதுர்வே தாந்தத் தன்மையென் றுரைத்தோ
னல்லும் பகலு மறிவா னோர்க்குச்
சொல்லும் பொருளுஞ் சுவையெனச் சொன்னேன்
சுதனே குருவாஞ் சுவாமி நாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ் ஞான மல்லவோ வென்றே
னேசயோ கத்துறு நிருபரொல் லாந்தொழு
மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான்
பொறுமை தெளிவு புனித வாசார
மறுவிலா வண்மை வார மியற்கை
தண்ணமர் சாந்தந் தயங்கிய கீர்த்தி
யெண்ணெண் கலைபயி லிணையிலாக் கல்வி
நல்ல விரக்க நடுநிலை சத்திய
மில்லை யென்று மெலவர்க்குந் தருங்கொடை
நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
சிற்குண வாரி திருவருட் செல்வன்
கரமே லெடுத்துக் கருத்துற வணங்கிப்
பரமே யுனக்குப் பரமெனப் பகர்ந்தோ
னுலடி மேவு மரசிளை யடுத்தே
சீலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னென்னவுஞ்
சித்த மௌனி திடசித்த மாக
வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
மூலன் மரபின் முளைத்த மௌனிதன்
பாலன் யானெனவும் பரிவொடும் பகர்ந்தோன்
வடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
திடமுற முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து

கண்டமு தென்னக் கனிரச மென்னத்
தண்டமிழ்மாரி தன்னைப் பொழிந்து
சித்தியு முத்தியுஞ் சிறந்தருள் கொழிக்கு
நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
பாடியு நாடியும் பணிந்தெழுந் தன்பா
லாடியு மரற்றியு மகங்குழை வெய்தியு
முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
படபடென் றுள்ளம் பதைத்துப் பதைத்துப்
பாங்குறு நெட்டுயிர்ப் பாகிப் பரதவித்
தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுங்கியே சிறிது
மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச்
சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுமெய்
யார்ந்த வன்போ டவசமுற் றடிக்கடி
யுண்ணடுக் குறவே யுருகியே சற்றுத்
தண்ணமர் மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
யுள்ளும் புறம்பு மொருமித் துருகி
வெள்ள நீர்போல் விழிநீர் பெருக்கிக்
கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச்
சென்றுசென் றோடித் திகைப்பது போல
வென்புநெக் குடைய விருகரங் குவித்துப்
புன்புலால் யாக்கை பொருந்தா தினியென
வுணர்ந்துணர்ந் தன்பா யுவகைமேற் கொண்டினிக்
கணம்பிரி யேனெனக் கருதியே குறித்துத்
திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலங்க
விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
காரண வதனங் கவின்குறு வெயர்வுற
விளநிலா வெனவே யிலங்கிய சிறுநகை
தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
சித்தெனச் சிவகதி தேர்ந்தவ ருரைப்பப்
பாத்திர மாடப் பரிவுட னாடிச்
சாத்திரங் காட்டித் தயவுசெய் தருளும்
வல்லவ னெனவே மன்னுயிர்க் காக
வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
யீன வுலகத் தியற்கைபொய் யென்றே

ஞானநூன் மெய்யென நவின்றினி திரங்கிக்
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருஞ் சுத்த மெய்யினை நல்க
வருளே யுருவுகொண் டவனியில் வந்த
பொருளே யிவனெனப் பொலிந்திடும் புனிதன்
சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மென்பது
மெய்வளர் ஞானம் விளக்குமென் றிசைத்தோன்
கதிர்விழி யொளியுறக் கலத்தல் சித்தாந்த
விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன்
முடிவினி லாகம முறைமையி னுண்மையை
யடியரைக் குறித்துரைத் தருளிய வண்ணல்
சிதம்பர நேர்மை திறமா வுரைத்திறை
பதம்பர வெனப்பகர் பரமமெய்ஞ் ஞானி
முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிக்கியஞ்
சத்திய மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத் துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியென்
னெஞ்சழுத் தியகுரு நீதி மாதவ
னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயலெனக்
கல்லா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள்
குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற்
றிருவரு ளுறுதெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
குருவுரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப்
பொருண்மய மாமெனப் புகன்றிடு போத
னைந்த மூர்த்திகளையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
சிந்தையிற் றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க் குரைத்தோன்
சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
னதாவதே பொருளென் றெடுத்தெடுத் துரைத்தோன்
கல்லானை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ
னெல்லாம் வல்லசித் தெம்மிறை யென்றே
னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
செவ்விய பிரம்படி செப்பிடு மென்றே
னெவ்வண மெவரெவ ரிசைத்தன ரவரவர்க்
கவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
னொருபா ணனுக்கே யொருசிவ னட்படின்

வருமடி யார்திறம் வழுத்தொணா தென்றோன்
சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத் துரைத்தோன்
விருப்பு வெறுப்பினை வேரறப் பறித்துக்
கருப்புகா தென்னைக் காத்தருள் செய்தோ
னிருசொல் லுரையா தியானின்ப மெய்த
வொருசொல் லுரைத்த வுயர்குண பூதர
னத்துவா மார்க்க மாறையு மகற்றித்
தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
றிருமகண் மருவிய திகழ்வள மறைசையில்
வருமுணர் வாளன் மருளிலா மனத்தா
னெண்ணிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
தண்ணருள் செய்தவன் றாயு மானவ
னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
னிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப்பெற்றது.